Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1380/2013**

2013 m. gruodžio 11 d.

dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB

(OL L 354, 2013 12 28, p. 22)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2013 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1385/2013	L 354	86	2013 12 28

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1380/2013

2013 m. gruodžio 11 d.

dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2371/2002 ([4]) nustatyta Bendrijos žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal bendrąją žuvininkystės politiką sistema;

(2) bendros žuvininkystės politikos taikymo sritis apima jūrų biologinių išteklių išsaugojimą ir jiems skirtą žuvininkystės valdymą. Be to, jos taikymo sritis apima, kiek tai susiję su jos tikslams remti skirtomis rinkos ir finansinėmis priemonėmis, gėlo vandens biologinius išteklius bei akvakultūros veiklą, taip pat žvejybos bei akvakultūros produktų perdirbimą ir prekybą jais, kai ši veikla vykdoma valstybių narių teritorijoje arba Sąjungos vandenyse, įskaitant atvejus, kai ją vykdo žvejybos laivai, plaukiojantys su trečiųjų šalių vėliava ir registruoti trečiosiose šalyse, Sąjungos žvejybos laivai, arba valstybių narių piliečiai, nedarant poveikio pagrindinei vėliavos valstybės atsakomybei ir atsižvelgiant į 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos ([5]) (UNCLOS) 117 straipsnio nuostatas;

([1]) OL C 181, 2012 6 21, p. 183.
([2]) OL C 225, 2012 7 27, p. 20.
([3]) 2013 m. vasario 6 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. spalio 17 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2013 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([4]) 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2371/2002, dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 358, 2002 12 31, p. 59).
([5]) Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija (OL L 179, 1998 6 23, p. 3).

▼B

(3) mėgėjų žvejyba gali turėti didelės įtakos žuvų ištekliams, todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad ji būtų vykdoma taip, kad būtų laikomasi bendros žuvininkystės politikos tikslų;

(4) vykdant bendrą žuvininkystės politiką turėtų būti užtikrinama, kad žvejybos ir akvakultūros veikla padėtų kurti ilgalaikį aplinkosauginį, ekonominį ir socialinį tvarumą. Joje turėtų būti nustatytos taisyklės, kuriomis siekiama užtikrinti produktų, kuriais prekiaujama Sąjungoje, atsekamumą, saugumą ir kokybę. Be to, bendra žuvininkystės politika turėtų būti prisidedama prie produktyvumo didinimo, deramo gyvenimo lygio žuvininkystės sektoriuje, įskaitant mažos apimties žvejybą, užtikrinimo ir stabilių rinkų, ir ja turėtų būti užtikrinama galimybė naudotis maisto ištekliais ir išteklių tiekimas vartotojams pagrįstomis kainomis. Bendra žuvininkystės politika turėtų būti prisidedama prie pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijos „Europa 2020“ ir padedama siekti joje nustatytų tikslų;

(5) Sąjunga yra UNCLOS ([1]) Susitariančioji Šalis ir, vadovaujantis Tarybos sprendimu 98/414/EB ([2]), 1995 m. gruodžio 4 d. Jungtinių Tautų susitarimo dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu, įgyvendinimo ([3]) (JT susitarimas dėl žuvų išteklių) šalis bei, vadovaujantis Tarybos sprendimu 96/428/EB ([4]), 1993 m. lapkričio 24 d. Jungtinių Tautų Maisto ir žemės ūkio organizacijos susitarimo, skirto skatinti atviroje jūroje plaukiojančius žvejybos laivus įgyvendinti tarptautines išsaugojimo ir valdymo priemones ([5]), šalis;

(6) Tuose tarptautiniuose dokumentuose visų pirma nustatyti su išsaugojimu susiję įpareigojimai, įskaitant įpareigojimus imtis išsaugojimo bei valdymo priemonių, kuriomis siekiama išlaikyti arba atkurti tokius jūrų išteklių lygius, kad tiek nacionalinei jurisdikcijai priklausančiose jūrų teritorijose, tiek atviroje jūroje būtų užtikrintas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis, ir tuo

([1]) 1998 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimas 98/392/EB dėl Europos bendrijos 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos ir 1994 m. liepos 28 d. Susitarimo, susijusio su jos XI dalies įgyvendinimu, patvirtinimo (OL L 179, 1998 6 23, p. 1).

([2]) 1998 m. birželio 8 d. Tarybos sprendimas dėl Europos bendrijos susitarimo dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su dviejų ar daugiau valstybių vandenyse sutinkamų žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu, ratifikavimo (OL L 189, 1998 7 3, p. 14).

([3]) Susitarimas dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su dviejų ar daugiau valstybių vandenyse sutinkamų žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu įgyvendinimo (OL L 189, 1998 7 3, p. 16).

([4]) 1996 m. birželio 25 d. Tarybos sprendimas 96/428/EB dėl Bendrijos Susitarimo dėl skatinimo žvejybos laivams atviroje jūroje laikytis tarptautinių išsaugojimo ir valdymo priemonių patvirtinimo (OJ L 177, 1996 7 16, p. 24).

([5]) Susitarimas dėl skatinimo žvejybos laivams atviroje jūroje laikytis tarptautinių išsaugojimo ir valdymo priemonių (OL L 177, 1996 7 16, p. 26).

▼B

tikslu bendradarbiauti su kitomis valstybėmis, įpareigojimai žuvų išteklių išsaugojimo, valdymo ir naudojimo srityje plačiai taikyti atsargumo principą, įpareigojimai užtikrinti išsaugojimo ir valdymo priemonių suderinamumą tais atvejais, kai jūrų ištekliai yra skirtingą jurisdikcijos statusą turinčiose jūrų teritorijose, ir įpareigojimai tinkamai atsižvelgti į kitus teisėtus naudojimosi jūromis būdus. Todėl bendra žuvininkystės politika turėtų padėti Sąjungai įgyvendinti tuose tarptautiniuose dokumentuose nustatytus savo tarptautinius įsipareigojimus. Tais atvejais, kai valstybės narės patvirtina išsaugojimo ir valdymo priemones, kurias tvirtinti joms suteikti įgaliojimai pagal bendrą žuvininkystės politiką, jos taip pat turėtų veikti tokiu būdu, kuris visiškai atitinka tarptautinius įsipareigojimus, susijusius su išsaugojimu ir bendradarbiavimu pagal tuos tarptautinius dokumentus;

(7) 2002 m. Johanesburge įvykusiame pasauliniame susitikime darnaus vystymosi klausimais Sąjunga ir jos valstybės narės įsipareigojo kovoti su nuolatiniu daugelio žuvų išteklių mažėjimu. Todėl Sąjunga turėtų tobulinti bendrą žuvininkystės politiką pritaikydama naudojimo mastą taip, kad per pagrįstą laikotarpį būtų užtikrinta, kad naudojant jūrų biologinius išteklius bus atkuriami ir išlaikomi žvejojamų rūšių populiacijų dydžiai, viršijantys dydžius, kuriais gali būti užtikrintas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis. Šie naudojimo lygiai turėtų būti pasiekti ne vėliau kaip 2015 m. Tuos naudojimo lygius pasiekti iki vėlesnės datos turėtų būti leidžiama tik tuo atveju, jeigu jų įgyvendinimas iki 2015 m. pabaigos labai pakenktų socialiniam ir ekonominiam susijusių žvejybos laivynų tvarumui. Po 2015 m. tuos lygius reikėtų pasiekti kiek įmanoma anksčiau ir jokiu atveju ne vėliau kaip 2020 m. Tais atvejais, kai mokslinės informacijos tiems lygiams nustatyti nepakanka, gali būti svarstomi apytikriai parametrai;

(8) Su didžiausiu galimu tausios žvejybos laimikiu mišriosios žvejybos atveju susijusiuose sprendimuose dėl valdymo turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad mišriosios žvejybos rajone sunku tuo pačiu metu žvejoti visų rūšių išteklius laikantis didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio principo, visų pirma, kai mokslinėse rekomendacijose nurodoma, kad didinant naudojamų žvejybos įrankių selektyvumą yra labai sunku išvengti „stabdančių žvejybą rūšių“ reiškinio. Turėtų būti prašoma tinkamų mokslo įstaigų teikti rekomendacijas dėl tinkamų mirtingumo dėl žvejybos lygių tokiomis aplinkybėmis;

(9) bendra žuvininkystės politika turėtų užtikrinti suderinamumą su tikslais žuvininkystės srityje, išdėstytais Konvencijos dėl biologinės įvairovės šalių konferencijoje priimtame Sprendime dėl 2011–2020 m. strateginio biologinės įvairovės išsaugojimo plano, ir su 2010 m. kovo 25 ir 26 d. Europos Vadovų Tarybos patvirtintais biologinės įvairovės išsaugojimo tikslais;

(10) tausus jūrų biologinių išteklių naudojimas turėtų būti grindžiamas atsargumo metodu, kuris remiasi Sutarties 191 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytu atsargumo principu, atsižvelgiant į turimus mokslinius duomenis;

▼B

(11) bendra žuvininkystės politika turėtų padėti saugoti jūrų aplinką, užtikrinti visų komerciniais tikslais naudojamų žuvų rūšių tausų valdymą, visų pirma ne vėliau kaip 2020 m. pasiekti gerą aplinkos būklę, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/56/EB ([1]), 1 straipsnio 1 dalyje;

(12) bendra žuvininkystės politika taip pat turėtų būti prisidedama prie Sąjungos rinkos aprūpinimo aukštos maistinės vertės maistu ir Sąjungos rinkos priklausomybės nuo maisto produktų tiekimo mažinimo. Ji taip pat turėtų tiesiogiai ir netiesiogiai skatinti darbo vietų kūrimą ir ekonominio pakrančių regionų vystymą;

(13) reikia įgyvendinti ekosisteminį žuvininkystės valdymo metodą, turėtų būti ribojamas žvejybos poveikis aplinkai, turėtų būti vengiama nepageidaujamos priegaudos ir ji turėtų būti kiek įmanoma sumažinama;

(14) svarbu, kad bendra žuvininkystės politika būtų įgyvendinama vadovaujantis gero valdymo principais. Tie principai apima sprendimų priėmimą remiantis patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis, įvairių suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą ir ilgalaikę perspektyvą. Bendros žuvininkystės politikos valdymo sėkmė priklauso ir nuo aiškaus atsakomybės Sąjungos, regionų, nacionaliniu bei vietos lygiais apibrėžimo, taip pat nuo taikomų priemonių tarpusavio suderinamumo ir jų nuoseklumo kitų sričių Sąjungos politikos atžvilgiu;

(15) bendra žuvininkystės politika turėtų būti prisidedama prie žvejybos veiklos vykdytojų saugos ir darbo sąlygų gerinimo;

(16) vykdant bendrą žuvininkystės politiką atitinkamais atvejais turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į gyvūnų sveikatą, jų gerovę, maisto ir pašarų saugą;

(17) kadangi visi su Europos vandenynais ir jūromis susiję klausimai yra tarpusavyje susiję, bendra žuvininkystės politika turėtų būti įgyvendinama užtikrinant nuoseklumą su kitų sričių Sąjungos politika, visų pirma atsižvelgiant į sąveiką su Sąjungos veiksmais kitose jūrų politikos srityse. Reikėtų užtikrinti suderinamumą valdant įvairių sektorių politiką Baltijos jūros, Šiaurės jūros, Keltų jūros, Biskajos įlankos, Pirėnų pusiasalio pakrantės, Viduržemio ir Juodosios jūros baseinuose;

(18) Sąjungos žvejybos laivai turėtų turėti vienodas galimybes naudotis Sąjungos vandenimis ir ištekliais, laikantis bendros žuvininkystės politikos taisyklių;

([1]) 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

▼B

(19) esamos taisyklės, kuriomis ribojamos galimybės naudotis ištekliais valstybių narių 12 jūrmylių zonose, iki šiol veikia patenkinamai ir turėjo teigiamo poveikio išteklių išsaugojimui, nes jomis ribojamos žvejybos pastangos labiausiai pažeidžiamoje Sąjungos vandenų dalyje. Tos taisyklės taip pat padėjo išsaugoti tradicinę žvejybą, nuo kurios labai priklauso tam tikrų pakrantės bendruomenių socialinis ir ekonominis vystymasis. Todėl tos taisyklės turėtų būti toliau taikomos. Valstybės narės turėtų stengtis sudaryti lengvatines sąlygas nedidelio masto, nepramonine ar priekrantės žvejyba besiverčiantiems žvejams;

(20) tam tikrais atvejais turėtų būti ypač pripažintas mažų toli nuo kranto esančių ir nuo žvejybos priklausomų salų statusas ir jos turėtų būti remiamos, siekiant užtikrinti jų išlikimą ir gerovę;

(21) jūrų biologiniai ištekliai aplink Sąjungos atokiausius regionus, nurodytus Sutarties 349 straipsnio pirmoje pastraipoje, turėtų būti itin saugomi, nes, atsižvelgiant į tų teritorijų struktūrinę, socialinę ir ekonominę padėtį, jie padeda išsilaikyti jų vietos ekonomikai. Todėl tam tikra žvejybos šiuose vandenyse veikla turėtų būti apribota ir ja užsiimti turėtų būti leidžiama tik žvejybos laivams, registruotiems tų teritorijų uostuose;

(22) siekdama padėti išsaugoti gyvuosiuos vandens išteklius ir jūrų ekosistemas, Sąjunga turėtų stengtis saugoti biologiškai pažeidžiamas teritorijas jas paskelbdama saugomomis teritorijomis. Tokiose teritorijose turėtų būti galima riboti arba uždrausti žvejybos veiklą. Priimant sprendimą dėl to, kurias teritorijas paskelbti saugomomis, ypatingas dėmesys turėtų būti kreipiamas į tas teritorijas, kuriose yra aiškių įrodymų, kad yra didelės žuvų, kurių ištekliai nesiekia mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio, ir nerštaviečių koncentracijos, ir į tas teritorijas, kurios laikomos biologiniu ir geografiniu aspektu pažeidžiamomis. Taip pat turėtų būti atsižvelgiama į esamas apsaugos teritorijas. Siekdamos palengvinti paskelbimo procesą, valstybės narės turėtų nustatyti tinkamas teritorijas, įskaitant teritorijas, kurios priklauso darniam tinklui, ir atitinkamais atvejais jos turėtų bendradarbiauti vienos su kitomis rengiant ir siunčiant bendras rekomendacijas Komisijai. Siekiant veiksmingiau nustatyti saugomas teritorijas, turėtų būti galima suteikti Komisijai įgaliojimus jas nustatyti daugiameęiame plane. Siekiant užtikrinti tinkamo lygio demokratinę atskaitomybę ir kontrolę Komisija turėtų reguliariai teikti ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai dėl tų saugomų teritorijų veikimo;

(23) tikslą tausiai naudoti jūrų biologinius išteklius galima veiksmingiau pasiekti žuvininkystės valdymo srityje laikantis daugiamečio požiūrio, kuriuo remiantis nustatomi prioritetiniai daugiamečiai planai, atspindintys įvairių žvejybos rūšių ypatumus;

▼B

(24) daugiamečiai planai turėtų, jei įmanoma, apimti keletą išteklių, jei tie ištekliai naudojami bendrai. Daugiamečiais planais turėtų būti nustatyta tausaus atitinkamų išteklių bei susijusių jūrų ekosistemų naudojimo sistema, apibrėžiant aiškius tvarkaraščius ir apsaugos mechanizmus, taikytinus nenumatytais atvejais. Daugiamečiai planai taip pat turėtų būti grindžiami aiškiai apibrėžtais valdymo tikslais, siekiant prisidėti prie tausaus išteklių naudojimo ir atitinkamų jūrų ekosistemų apsaugos. Tie planai turėtų būti priimami konsultuojantis su patariamosiomis tarybomis, žvejybos sektoriaus veiklos vykdytojais, mokslininkais ir kitais žuvininkystės valdymo srityje interesų turinčiais subjektais;

(25) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB ([1]), Tarybos direktyva 92/43/EEB ([2]) ir Direktyva 2008/56/EB, valstybėms narėms nustatomi tam tikri įpareigojimai atitinkamai dėl specialių apsaugos teritorijų, specialių saugomų teritorijų ir saugomų jūrų teritorijų. Dėl tokių priemonių gali reikėti patvirtinti priemones pagal bendrą žuvininkystės politiką. Todėl tikslinga įgalioti valstybes nares dėl vandenų, į kuriuos jos turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, patvirtinti tokias išsaugojimo priemones, kurios yra būtinos siekiant laikytis jų įsipareigojimų pagal tuos Sąjungos aktus, kai tokios priemonės nedaro poveikio kitų valstybių narių žvejybos interesams. Jei tokios priemonės gali daryti poveikį kitų valstybių narių žvejybos interesams, įgaliojimai patvirtinti tokią priemonę turėtų būti suteikti Komisijai ir turėtų būti remiamasi atitinkamų valstybių narių regioniniu bendradarbiavimu;

(26) reikia priemonių, kuriomis būtų sumažinta šiuo metu didelė nepageidaujama priegauda ir palaipsniui panaikintas išmetimas į jūrą. Dėl nepageidaujamos priegaudos ir išmetimo į jūrą išeikvojama didelė išteklių dalis ir daromas neigiamas poveikis tausiam jūrų biologinių išteklių bei jūrų ekosistemų naudojimui ir finansiniam žvejybos perspektyvumui. Turėtų būti nustatytas ir laipsniškai įgyvendinamas įpareigojimas iškrauti visą sužvejotąlaimikį („įpareigojimas iškrauti laimikį“) tų rūšių, kurioms taikomi sužvejojamų žuvų kiekio apribojimai, o Vidužemio jūroje – taip pat tų rūšių, kurioms apibrėžtas minimalus iškrovimo dydis, sužvejotą vykdant žvejybos veiklą Sąjungos vandenyse arba Sąjungos žvejybos laivais, taip pat turėtų būti panaikintos taisyklės, pagal kurias iki šiol žvejai buvo įpareigoti išmesti nepageidaujamą priegaudą į jūrą;

(27) įpareigojimas iškrauti visą laimikį turėtų būti nustatytas atsižvelgiant į konkrečią žvejybą. Žvejams turėtų būti leidžiama toliau išmesti į jūrą tų rūšių vandens organizmus, kurių, remiantis patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis, didelė dalis išgyvena, jeigu yra paleidžiami į jūrą;

([1]) 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7).
([2]) 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos Direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

▼B

(28) siekiant užtikrinti veiksmingą įpareigojimo iškrauti laimikį įgyvendinimą ir sumažinti metinio laimikio sudėties pokyčių poveikį, valstybėms narėms iki tam tikro procentinio dydžio turėtų būti leidžiama perkelti kvotas iš vienų metų į kitus metus;

(29) įpareigojimo iškrauti laimikį valdymo srityje būtina, kad valstybės narės dėtų visas pastangas, kad sumažintų nepageidaujamą priegaudą. Šiuo tikslu selektyviosios žvejybos būdų tobulinimas siekiant išvengti nepageidaujamos priegaudos ir ją kiek įmanoma sumažinti turi būti laikomas svarbiu prioritetu. Svarbu, kad valstybės narės kvotas laivams paskirstytų taikydamos tokį derinį, kuris kuo labiau atspindėtų tikėtiną rūšių sudėtį žvejybos rajone. Turimų kvotų ir faktinio žvejybos modelio neatitikimo atveju valstybės narės turėtų svarstyti koreguojavimą keičiantis kvotomis su kitomis valstybėmis narėmis, be kita ko, ir visam laikui. Valstybės narės taip pat turėtų apsvarstyti galimybę sudaryti palankesnes sąlygas laivų savininkams sujungti individualias kvotas, pavyzdžiui, gamintojų organizacijų arba laivų savininkų grupių lygiu. Galiausiai valstybės narės turėtų svarstyti priegaudos rūšių įskaičiavimą į tikslinės rūšies kvotą, atsižvelgiant į priegaudos rūšių išsaugojimo būklę;

(30) iškrovus žuvis, nesiekiančias mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio, jų paskirtis turėtų būti apribota ir jos neturėtų būti parduodamos vartoti žmonių maistui;

(31) siekiant atsižvelgti į tai, kad neįmanoma išvengti nepageidaujamos priegaudos net taikant visas jai sumažinti skirtas priemones, turėtų būti nustatytos tam tikros įpareigojimo iškrauti laimikį *de minimis* išimtys žvejybai, kuriai taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį, visų pirma pasitelkiant daugiamečius planus;

(32) atsižvelgiant į mokslines rekomendacijas, nekeliant pavojaus didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio tikslams ir nedidinant mirtingumo dėl žvejybos, jei taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį, įskaitant įpareigojimą dokumentuoti laimikį, turėtų būti numatyta galimybė padidinti susijusias žvejybos galimybes, siekiant atsižvelgti į tai, kad ištekliai, kurie anksčiau buvo išmetami, bus iškraunami;

(33) galimybė užsiimti žvejyba turėtų būti suteikiama remiantis skaidriais ir objektyviais kriterijais, įskaitant aplinkosauginio, socialinio ir ekonominio pobūdžio kriterijus. Valstybės narės turėtų propaguoti atsakingą žvejybą, suteikdamos paskatas tiems veiklos vykdytojams, kurie žvejoja mažiausiai aplinkai kenkiančiu būdu ir suteikia didžiausią naudą visuomenei;

(34) išteklių, kuriems nenustatyti daugiamečiai planai, atveju, nustatant leidžiamų sužvejoti žuvų kiekių arba žvejybos pastangų ribas, turėtų būti užtikrintas naudojimo lygis, atitinkantis didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį. Jeigu turimų duomenų nepakanka, žvejyba turėtų būti valdoma taikant apytikrius parametrus;

▼B

(35) atsižvelgiant į netvirtą žvejybos sektoriaus ekonominę padėtį ir tam tikrų pakrantės bendruomenių priklausomybę nuo žvejybos, būtina užtikrinti santykinį žvejybos veiklos stabilumą žvejybos galimybes valstybėms narėms paskirstant taip, kad kiekvienai valstybei narei tektų prognozuojama išteklių dalis;

(36) toks santykinis žvejybos veiklos stabilumas, atsižvelgiant į laikiną išteklių biologinę padėtį, turėtų užtikrinti, kad būtų tenkinami konkretūs regionų, kurių vietos bendruomenės yra ypač priklausomos nuo žuvininkystės ir su ja susijusios veiklos, poreikiai, ir į juos būtų visapusiškai atsižvelgta, kaip Taryba nusprendė 1976 m. lapkričio 3 d. rezoliucijoje ([1]), visų pirma jos VII priede;

(37) Todėl siekiamo santykinio stabilumo sąvoką reikėtų suprasti būtent taip;

(38) Komisija turėtų būti įgaliota patvirtinti laikinas priemones, kai jūrų biologinių išteklių išsaugojimui arba jūrų ekosistemai dėl žvejybos veiklos kyla rimta grėsmė, dėl kurios būtina imtis neatidėliotinų veiksmų. Tos priemonės turėtų būti parengtos per iš anksto nustatytą laikotarpį ir turėtų būti taikomos nustatytos trukmės laikotarpį;

(39) valstybės narės turėtų bendradarbiauti regionų lygiu, kad priimtų bendras rekomendacijas ir kitus dokumentus išsaugojimo priemonėms ir priemonėms, kurios daro poveikį žvejybos veiklai pagal aplinkos teisę saugomose teritorijose, rengti ir įgyvendinti. Regioninio bendradarbiavimo kontekste Komisija turėtų priimti įgyvendinimo aktus arba deleguotuosius aktus, kuriais patvirtintų išsaugojimo priemones tik tuo atveju, jei visos atitinkamos regiono valstybės narės susitaria dėl bendros rekomendacijos. Jei bendros rekomendacijos nesama, Komisija turėtų pateikti pasiūlymą dėl atitinkamų priemonių laikydamasi Sutarties;

(40) valstybėms narėms turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti Sąjungos vandenų išteklių išsaugojimo ir valdymo priemones, kurios būtų taikomos tik su jų vėliava plaukiojantiems Sąjungos žvejybos laivams;

(41) valstybėms narėms turėtų būti suteikti įgaliojimai patvirtinti išsaugojimo ir valdymo priemones, taikomas visiems Sąjungos žvejybos laivams jų 12 jūrmylių zonose, su sąlyga, kad tais atvejais, kai jos taikomos Sąjungos žvejybos laivams iš kitų valstybių narių, patvirtintos priemonės nėra diskriminacinės, kad prieš tai konsultuojamasi su kitomis atitinkamomis valstybėmis narėmis ir kad Sąjunga nėra patvirtinusi išteklių išsaugojimui ir valdymui atitinkamoje 12 jūrmylių zonoje specialiai skirtų priemonių;

(42) valstybės narės turėtų galėti nustatyti perleidžiamųjų žvejybos teisių sistemą;

([1]) 1976 m. lapkričio 3 d. Rezoliucija dėl 200 mylių žvejybos zonos Bendrijoje įkūrimo tam tikrų išorinių aspektų, įsigaliojusi 1977 m. sausio 1 d. (OL C 105, 1981 5 7, p. 1).

▼B

(43) valstybės narės turėtų imtis konkrečių priemonių, skirtų Sąjungos žvejybos laivų skaičiui suderinti su turimais ištekliais, remdamosi savo atliktais vertinimais dėl jų laivynų žvejybos pajėgumų ir turimų žvejybos galimybių pusiausvyros. Tie vertinimai turėtų būti atliekami vadovaujantis Komisijos gairėmis ir pateikti Komisijai perduodamoje metinėje ataskaitoje. Tos ataskaitos turėtų būti skelbiamos viešai. Kiekvienai valstybei narei turėtų būti suteikta galimybė pasirinkti priemones ir dokumentus, kuriuos ji nori patvirtinti siekdama sumažinti perteklinius žvejybos pajėgumus;

(44) be to, žvejybos pajėgumų valdymo ir reguliavimo tikslu turėtų būti išlaikytos privalomos viršutinės laivyno pajėgumų ribos ir nacionalinės įtraukimo į laivyną ir (arba) pasitraukimo iš laivyno programos, susijusios su eksploatacijos nutraukimo finansavimu;

(45) valstybės narės turėtų registruoti būtiniausią informaciją apie Sąjungos žvejybos laivų, plaukiojančių su jų vėliava, charakteristikas ir veiklą. Tie įrašai turėtų būti prieinami Komisijai, kad ji galėtų stebėti valstybių narių laivynų dydį;

(46) patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis grindžiamam žuvininkystės valdymui reikia suderintų, patikimų ir tikslių duomenų rinkinių. Todėl valstybės narės turėtų rinkti duomenis apie laivynus ir jų žvejybos veiklą, visų pirma biologinius duomenis apie laimikį, įskaitant į jūrą išmestų vandens organizmų kiekius ir sekti informaciją apie žuvų išteklių tyrimus ir apie galimą žvejybos veiklos poveikį aplinkai bei jūrų ekosistemai. Valstybės narės turėtų tvarkyti surinktus duomenis ir leisti jais naudotis galutiniams naudotojams ir kitoms suinteresuotosioms šalims. Valstybės narės turėtų bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija derindamos duomenų rinkimo veiklą. Atitinkamais atvejais valstybės narės duomenų rinkimo srityje turėtų bendradarbiauti ir su trečiosiomis šalimis. Valstybės narės turėtų Komisijai pateikti savo metinę duomenų rinkimo veiklos ataskaitą, kad Komisija galėtų atlikti vertinimą, ir ją viešai paskelbia;

(47) turėtų būti renkami ir tokie duomenys, kurie padėtų atlikti žvejybos, akvakultūros ir žvejybos bei akvakultūros produktų perdirbimo sektoriuose veikiančių įmonių ir tų sektorių užimtumo tendencijų ekonominį vertinimą;

(48) su Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetu (ŽMTEK), įsteigtu Komisijos sprendimu 2005/629/EB ([1]), galima konsultuotis klausimais, susijusiais su jūrų biologinių išteklių išsaugojimu ir valdymu, siekiant užtikrinti reikiamą aukštos kvalifikacijos mokslo darbuotojų paramą, visų pirma taikant biologinius, ekonominius, aplinkosauginius, socialinius ir techninius dalykus;

([1]) 2005 m. rugpjūčio 26 d. Komisijos sprendimas 2005/629/EB dėl Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto įsteigimo (OL L 225, 2005 8 31, p. 18)

▼B

(49) į politiką orientuotas žuvininkystės mokslas turėtų būti remiamas naudojantis nacionaliniu lygiu priimtomis žuvininkystės mokslinių duomenų rinkimo, mokslinių tyrimų ir inovacijų programomis, įgyvendintomis derinant su kitomis valstybėmis narėmis, ir vykdant Sąjungos mokslinių tyrimų bei inovacijų bendrąsias programas. Taip pat urėtų būti skatinamas geresnis sektoriaus ir mokslininkų bendradarbiavimas;

(50) Sąjunga turėtų tarptautiniu mastu propaguoti bendros žuvininkystės politikos tikslus, užtikrindama, kad Sąjungos žvejybos veikla ne Sąjungos vandenyse būtų grindžiama tais pačiais principais ir standartais, kurie taikytini pagal Sąjungos teisę, ir skatindama Sąjungos veiklos vykdytojams ir trečiųjų šalių veiklos vykdytojams sudaryti vienodas sąlygas. Šiuo tikslu Sąjunga turėtų stengtis vadovauti regioninių ir tarptautinių organizacijų veiklos rezultatų gerinimo procesui, kad jos galėtų geriau išsaugoti ir valdyti jų kompetencijai priklausančius gyvuosius jūrų išteklius, be kita ko, kovoti su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama (NNN) žvejyba. Sąjunga turėtų bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis, kad būtų gerinama atitiktis tarptautinėms priemonėms, įskaitant kovą su NNN žvejyba. Sąjungos pozicijos turėtų būti grindžiamos patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis;

(51) tausios žuvininkystės partnerystės susitarimais su trečiosiomis šalimis turėtų būti užtikrinama, kad Sąjungos žvejybos veikla trečiųjų šalių vandenyse būtų grindžiama geriausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis ir keitimusi atitinkama informacija užtikrinant tausų jūrų biologinių išteklių naudojimą, skaidrumą nustatant perviršį ir, tokiu būdu, išteklių valdymą, atitinkantį bendros žuvininkystės politikos tikslus. Tie susitarimai, pagal kuriuos už Sąjungos finansinį įnašą suteikiama galimybė naudotis ištekliais, atitinkančiais Sąjungos laivyno interesus, turėtų padėti sukurti aukštos kokybės valdymo sistemą, kuria, visų pirma, užtikrinamos veiksmingos duomenų rinkimo stebėsenos, kontrolės ir priežiūros priemonės;

(52) pagarba demokratijos principams ir žmogaus teisėms, kaip nustatyta Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje ir kituose atitinkamuose tarptautiniuose žmogaus teisių dokumentuose, ir pagarba teisinės valstybės principui turėtų būti itin svarbus tausios žvejybos partnerystės susitarimų, kuriuose turėtų būti konkreti nuostata dėl žmogaus teisių, elementas. Nuostatos dėl žmogaus teisių įtraukimas į tausios žvejybos partnerystės susitarimus turėtų visiškai atitikti bendrus Sąjungos vystymosi politikos tikslus;

(53) akvakultūra turėtų padėti išsaugoti tvarios maisto gamybos potencialą visoje Sąjungoje, kad būtų užtikrintas ilgalaikis Sąjungos piliečių apsirūpinimo maistu saugumas, įskaitant maisto tiekimą, taip pat ekonomikos augimas ir užimtumas, ir prisidedama prie didėjančio vandens gyvūnų kilmės maisto produktų poreikio pasaulyje tenkinimo;

▼B

(54) 2009 m. Komisijos priimtoje Europos akvakultūros darnios plėtros strategijoje, kurią palankiai įvertino ir kuriai pritarė Taryba ir kurią palankiai įvertino Europos Parlamentas, pažymėta, kad, siekiant tvaraus akvakultūros plėtojimo, šiame sektoriuje reikia sukurti ir skatinti vienodas veiklos sąlygas;

(55) Sąjungoje vykdomai akvakultūros veiklai poveikio turi skirtingos sąlygos įvairiose valstybėse narėse, įskaitant sąlygas, susijusias su leidimų išdavimu veiklos vykdytojams. Todėl reikėtų parengti Sąjungos strategines gaires dėl nacionalinių strateginių planų, kad būtų didinamas akvakultūros sektoriaus konkurencingumas, būtų remiamas jo plėtojimas bei inovacijos jame ir būtų skatinama ekonominė veikla bei jos įvairinimas, gerinama gyvenimo kokybė pakrantės regionuose ir krašto gilumos vietovėse. Be to, reikėtų nustatyti valstybių narių keitimosi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais mechanizmus, taikant nacionalinių priemonių, susijusių su verslo saugumu, galimybe naudotis Sąjungos vandenimis bei erdve ir licencijų išdavimo procedūrų supaprastinimu, atvirąjį koordinavimo metodą;

(56) dėl ypatingo akvakultūros pobūdžio turi būti įsteigta patariamoji taryba, kurioje su suinteresuotaisiais subjektais būtų konsultuojamasi dėl Sąjungos politikos elementų, galinčių turėti poveikio akvakultūrai;

(57) reikia didinti Sąjungos žvejybos ir akvakultūros sektoriaus konkurencingumą ir supaprastinti tvarką, kad būtų pagerintas gamybos valdymas sektoriuje ir jo rinkodaros veikla. Taikant bendrą žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimą turėtų būti užtikrinamos vienodos sąlygos visiems žvejybos ir akvakultūros produktams, kuriais prekiaujama Sąjungoje, neatsižvelgiant į jų kilmę, suteikiamos galimybės vartotojams rinktis produktus remiantis geresne informacija, remiamas atsakingas vartojimas ir visoje tiekimo grandinėje gerinamos ekonominės žinios apie Sąjungos rinkas ir jų supratimas;

(58) bendras rinkos organizavimas turėtų būti įgyvendinamas laikantis Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų, visų pirma įsipareigojimų, susijusių su Pasaulio prekybos organizacijos nuostatomis.

(59) siekiant užtikrinti bendros žuvininkystės politikos taisyklių laikymąsi, turėtų būti nustatyta veiksminga kontrolės, tikrinimo ir vykdymo užtikrinimo, įskaitant kovą su NNN žvejybos veikla, sistema;

(60) turėtų būti skatinama taikant Sąjungos kontrolės, tikrinimo ir vykdymo užtikrinimo sistemą naudoti šiuolaikines ir veiksmingas technologijas. Valstybės narės ir Komisija turėtų turėti galimybę vykdyti naujų kontrolės technologijų ir duomenų tvarkymo sistemų bandomuosius projektus;

▼B

(61) siekiant užtikrinti panašias sąlygas įvairiose valstybėse narėse kontrolės ir vykdymo užtikrinimo taisyklių taikymo srityje, turėtų būti skatinamas valstybių narių bendradarbiavimas nustatant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas;

(62) siekiant užtikrinti, kad veiklos vykdytojai dalyvautų Sąjungos duomenų rinkimo procese ir Sąjungos kontrolės, tikrinimo ir vykdymo užtikrinimo sistemoje, valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad jų veiklos vykdytojai proporcingai prisidėtų prie atitinkamų veiklos išlaidų padengimo;

(63) dėl žvejybos sektoriaus vystymo bei valdymo problemų ir dėl valstybių narių ribotų finansinių išteklių valstybės narės vienos negali deramai pasiekti bendros žuvininkystės politikos tikslų. Todėl, siekiant padėti pasiekti tuos tikslus, turėtų būti teikiama daugiametė Sąjungos finansinė parama, kuria daugiausia dėmesio būtų skiriama bendros žuvininkystės politikos prioritetams ir kuria būtų atsižvelgiama į atskirų valstybių narių žvejybos sektoriaus ypatumus;

(64) Sąjungos finansinė parama turėtų būti teikiama tik tuo atveju, jei valstybės narės ir veiklos vykdytojai, įskaitant laivų savininkus, laikosi bendros žuvininkystės politikos taisyklių. Taikant specialias taisykles, kurios turi būti priimtos, jei valstybė narė nesilaiko konkretaus bendros žuvininkystės politikos įpareigojimo arba veiklos vykdytojas padaro sunkų tų taisyklių pažeidimą, Sąjungos finansinė parama turėtų būti nutraukiama, laikinai sustabdoma arba koreguojama;

(65) dialogas su suinteresuotaisiais subjektais parodė, kad jis yra itin svarbus siekiant bendros žuvininkystės politikos tikslų. Atsižvelgiant į skirtingas sąlygas Sąjungos vandenyse ir didesnį bendros žuvininkystės politikos regionalizavimą, patariamosios tarybos turėtų padėti vykdant bendrą žuvininkystės politiką pasinaudoti visų suinteresuotųjų subjektų žiniomis ir patirtimi;

(66) atsižvelgiant į atokiausių regionų, akvakultūros, rinkų ir Juodosios jūros ypatumus, tikslinga kiekvienoje iš šių sričių įsteigti naują patariamąją tarybą;

(67) pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl išsaugojimo priemonių kartu su tam tikrais valstybių narių įsipareigojimais aplinkosaugos srityje, įpareigojimo iškrauti laimikį pritaikymo, kad būtų laikomasi Sąjungos tarptautinių įsipareigojimų, įpareigojimo iškrauti laimikį išplėtimo įtraukiant kitas rūšis pasitelkus regionalizavimo procesą, konkrečių išmetimų į jūrą planų priėmimo pasitelkiant regionalizavimo procesą, įpareigojimo iškrauti laimikį *de minimis* išimčių priėmimo, jei nėra patvirtinta jokia kita šio įpareigojimo įgyvendinimo priemonė, ir nustatančius išsamias patariamųjų tarybų veikimo taisykles. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

▼B

(68) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento nuostatų gyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl laikinų priemonių, siekiant sumažinti didelę grėsmę jūrų biologinių išteklių išsaugojimui, dėl įtraukimo į laivyną / pasitraukimo iš laivyno programos laivyno valdymo srityje ir dėl Sąjungos žvejybos laivyno registrui skirtų duomenų registravimo, formos ir perdavimo. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ([1]);

(69) pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina jo tikslams pasiekti;

(70) įsigaliojus atitinkamoms šiame reglamente numatytoms taisyklėms, Tarybos sprendimas 2004/585/EB ([2]), turėtų būti panaikintas;

(71) dėl pakeitimų, kuriuos reikia atlikti, skaičiaus ir svarbos Reglamentas (EB) Nr. 2371/2002 turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Bendra žuvininkystės politika apima:

a) jūrų biologinių išteklių išsaugojimą ir žvejybos bei tokius išteklius naudojančių laivynų valdymą;

b) kiek tai susiję su rinkoms skirtomis priemonėmis ir bendros žuvininkystės politikos įgyvendinimo rėmimo finansinėmis priemonėmis – gėlo vandens biologinius išteklius, akvakultūrą ir žvejybos bei akvakultūros produktų perdirbimą ir prekybą jais.

2. Bendra žuvininkystės politika apima 1 dalyje nurodytą veiklą, kai ji vykdoma:

a) valstybių narių teritorijose, kuriose taikoma Sutartis,

b) Sąjungos vandenyse, be kita ko, žvejybos laivais, plaukiojančiais su trečiųjų šalių vėliava arba įregistruotais trečiosiose šalyse,

c) Sąjungos žvejybos laivais ne Sąjungos vandenyse, arba

d) valstybių narių piliečių, nedarant poveikio pagrindinei vėliavos valstybės atsakomybei.

([1]) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

([2]) 2004 m. liepos 19 d. Tarybos sprendimas 2004/585/EB, įsteigiantis regionines patariamąsias tarybas pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 256, 2004 8 3, p. 17).

▼B

2 straipsnis

Tikslai

1. Vykdant bendrą žuvininkystės politiką užtikrinama, kad žvejybos ir akvakultūros veikla būtų aplinkosauginiu požiūriu tvari ilguoju laikotarpiu ir būtų valdoma tokiu būdu, kuris dera su tikslais užtikrinti naudą ekonominėje, socialinėje ir užimtumo srityse ir padėti užtikrinti maisto tiekimą.

2. Pagal bendrą žuvininkystės politiką žuvininkystės valdymui taikomas atsargumo metodas ir siekiama užtikrinti, kad gyvieji jūrų biologiniai ištekliai būtų naudojami taip, kad atkurti ir išlaikyti žvejojamų rūšių populiacijų dydžiai viršytų dydžius, kuriais gali būti užtikrintas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis.

Kad būtų pasiektas tikslas palaipsniui atkurti ir išlaikyti žuvų išteklių populiacijas, viršijančias biomasės lygius, kuriais būtų galima užtikrinti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį, didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio naudojimo lygis turi būti pasiektas kai įmanoma ne vėliau kaip 2015 m. ir palaipsniui didinant vėliausiai 2020 m. visų išteklių atveju.

3. Pagal bendrą žuvininkystės politiką žuvininkystės valdymui taikomas ekosisteminis metodas, kuriuo užtikrinama, kad žvejybos veiklos neigiamas poveikis jūrų ekosistemai būtų kuo labiau sumažintas, ir šia politika siekiama užtikrinti, kad akvakultūros ir žvejybos veikla būtų vengiama pabloginti jūrų aplinką.

4. Bendra žuvininkystės politika prisidedama prie mokslinių duomenų rinkimo.

5. Vykdant bendrą žuvininkystės politiką visų pirma:

a) palaipsniui panaikinamas išmetimas į jūrą atsižvelgiant į kiekvieną konkretų atvejį, patikimiausias turimas mokslines rekomendacijas, vengiant ir kiek įmanoma mažinant nepageidaujamą priegaudą ir palaipsniui užtikrinant, kad laimikis būtų iškraunamas;

b) prireikus kuo geriau panaudojama nepageidaujama priegauda, nesukuriant tų sužvejojamų vandens organizmų, kurie nesiekia mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio, rinkos,

c) sudaromos sąlygos ekonomiškai perspektyviam ir konkurencingam žvejybos ir perdirbimo sektoriui ir sausumoje vykdomai su žvejyba susijusiai veiklai;

d) numatomos priemonės, kuriomis siekiama pritaikyti laivynų žvejybos pajėgumus prie žvejybos galimybių lygių laikantis 2 dalies, siekiant turėti ekonomiškai gyvybingus laivynus nepereikvojant jūrų biologinių išteklių;

e) skatinamas tvarios akvakultūros veiklos plėtojimas Sąjungoje, siekiant padėti užtikrinti maisto tiekimą ir apsirūpinimo maistu saugumą bei užimtumą;

f) padedama užtikrinti tinkamą pragyvenimo lygį nuo žvejybos veiklos priklausomiems asmenims, atsižvelgiant į priekrantės žvejybą ir socialinius bei ekonominius aspektus;

▼B

g) prisidedama prie veiksmingos ir skaidrios žvejybos bei akvakultūros produktų vidaus rinkos ir padedama užtikrinti vienodas sąlygas žvejybos ir akvakultūros produktams, kuriais prekiaujama Sąjungoje;

h) atsižvelgiama į vartotojų ir gamintojų interesus;

i) propaguojama priekrantės žvejybos veikla, atsižvelgiant į socialinius bei ekonominius aspektus;

j) laikomasi Sąjungos aplinkosaugos srities teisės aktų, visų pirma tikslo iki 2020 m. pasiekti gerą aplinkos būklę, kaip išdėstyta Direktyvos 2008/56/EB 1 straipsnio 1 dalyje, taip pat kitų sričių Sąjungos politikos.

3 straipsnis

Gero valdymo principai

Bendroje žuvininkystės politikoje vadovaujamasi šiais gero valdymo principais:

a) aiškiai apibrėžiama atsakomybė Sąjungos, regionų, nacionaliniu ir vietos lygiais;

b) laikantis regionalizavimo požiūrio atsižvelgiama į regioninius ypatumus;

c) priemonės nustatomos laikantis patikimiausių turimų mokslinių rekomendacijų;

d) laikomasi ilgalaikės perspektyvos;

e) laikomasi administracinių išlaidų veiksmingumo principo;

f) visuose etapuose nuo priemonių koncepcijos sukūrimo iki įgyvendinimo tinkamai dalyvauja suinteresuotieji subjektai, visų pirma patariamosios tarybos;

g) pagrindinė atsakomybė tenka vėliavos valstybei narei;

h) užtikrinamas nuoseklumas su kitų sričių Sąjungos politika;

i) atitinkamais atvejais naudojami poveikio vertinimai;

j) užtikrinamas bendros žuvininkystės politikos vidaus ir išorės aspekto tarpusavio suderinamumas;

k) tvarkant duomenis užtikrinamas skaidrumas laikantis galiojančių teisinių reikalavimų, garantuojant deramą pagarbą teisei į privatų gyvenimą, asmens duomenų apsaugą ir deramai laikantis konfidencialumo taisyklių, duomenys prieinami atitinkamoms mokslo įstaigoms, kitoms mokslinių ar valdymo interesų turinčioms įstaigoms ir kitiems apibrėžtiems galutiniams naudotojams.

4 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1) Sąjungos vandenys – vandenys, į kuriuos valstybės narės turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, išskyrus vandenis, esančius greta Sutarties II priede išvardytų teritorijų;

▼B

2) jūrų biologiniai ištekliai – esamų ir galimų naudoti rūšių jūrų vandens gyvūnai, įskaitant anadromines ir katadromines rūšis jų gyvenimo jūroje metu;

3) gėlavandeniai biologiniai ištekliai – esamų ir galimų naudoti gėlavandenių rūšių gyvūnai;

4) žvejybos laivas – laivas, turintis versliniam jūrų biologinių išteklių naudojimui skirtą įrangą arba paprastųjų tunų gaudyklę;

5) Sąjungos žvejybos laivas – žvejybos laivas, plaukiojantis su valstybės narės vėliava ir įregistruotas Sąjungoje;

6) įtraukimas į laivyną – žvejybos laivo įregistravimas valstybės narės žvejybos laivyno registre;

7) didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis – didžiausias teorinis pusiausvyrą užtikrinantis laimikis, kurį galima vidutiniškai nuolat iššvejoti iš išteklių esamomis vidutinėmis aplinkos sąlygomis, nedarant didelio poveikio reprodukcijos procesui;

8) žuvininkystės valdymui taikomas atsargumo principas (kaip nurodyta JT susitarimo dėl žuvų išteklių 6 straipsnyje) – principas, pagal kurį tinkamos mokslinės informacijos trūkumas neturėtų būti priežastis atidėti valdymo priemones, skirtas tikslinėms rūšims, su jomis susijusioms arba nuo jų priklausomoms rūšims bei netikslinėms rūšims ir jų aplinkai išsaugoti, arba tų priemonių nesiimti;

9) ekosisteminis žuvininkystės valdymo metodas – integruotas žuvininkystės valdymo metodas neviršijant ekologiniu atžvilgiu reikšmingų ribų, kuriuo siekiama valdyti gamtos išteklių naudojimą, atsižvelgiant į žvejybos ir kitą žmogaus veiklą, kartu išsaugant biologinę gerovę ir biologinius procesus, reikalingus, kad būtų apsaugota ekosistemos, kuriai daromas poveikis, buveinių sudėtis, struktūra ir veikimas, atsižvelgiant į tai, kas žinoma apie biotinius, abiotinius bei su žmogaus veikla susijusius ekosistemų aspektus, ir į neaiškumus, susijusius su šiais komponentais;

10) išmetimas į jūrą – sužvejoti kiekiai, kurie išmetami atgal į jūrą;

11) mažo poveikio žvejyba – selektyviosios žvejybos būdų, kuriais daromas nedidelis žalingas poveikis jūrų ekosistemoms ir (arba) kuriuos naudojant gali būti išmetama mažai kuro deginimo teršalų, naudojimas;

12) selektyvioji žvejyba – žvejyba, vykdoma naudojant žvejybos metodus arba žvejybos įrankius, kuriais žvejybos operacijos metu siekiama sužvejoti tam tikro dydžio ar rūšies organizmus ir tokie organizmai sužvejojami, taip sudarant sąlygas vengti sužvejoti netikslinius organizmus arba juos paleisti nesužalotus;

13) mirtingumo dėl žvejybos koeficientas – santykinė tam tikro ištekliaus biomasės ar atskirų individų dalis, iššvejojama per konkretų laikotarpį iš to ištekliaus;

14) ištekliai – jūrų biologiniai ištekliai konkrečioje valdymo zonoje;

▼B

15) sužvejojamo kiekio apribojimas – atitinkamai žuvų išteklių ar žuvų išteklių grupių sužvejojamo kiekio apribojimas konkretų laikotarpį, jei tokiems žuvų ištekliams ar žuvų išteklių grupėms taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį, arba iškraunamo laimikio kiekio apribojimas konkretų laikotarpį, kurį netaikomas įpareigojimas iškrauti laimikį;

16) išteklių išsaugojimo lygio atskaitos taškas – žuvų išteklių populiacijos parametrų (pavyzdžiui, biomasės arba mirtingumo dėl žvejybos koeficiento) vertė, naudojama žuvininkystės valdymo srityje, pavyzdžiui, nustatant priimtiną biologinės rizikos lygį arba pageidaujamą laimikio dydį;

17) mažiausias išteklių išsaugojimą užtikrinantis orientacinis dydis – Sąjungos nustatytas jūrų vandens gyvūnų rūšių dydis, atsižvelgiant į brandą, iki kurio taikomi apribojimai arba paskatos, kuriais siekiama vengti sužvejojimo vykdant žvejybos veiklą; toks dydis atitinkamais atvejais taikomas vietoj mažiausio leidžiamo iškrauti dydžio;

18) saugias biologines ribas atitinkantys ištekliai – ištekliai, kurių atveju labai tikėtina, jog nustatyta neršiančių žuvų išteklių biomasė praėjusiųjų metų pabaigoje yra didesnė nei ribinis biomasės atskaitos taškas (*Blim*), o nustatytas praėjusiųjų metų mirtingumo dėl žvejybos koeficientas yra mažesnis nei ribinis mirtingumo dėl žvejybos koeficiento atskaitos taškas (*Flim*);

19) apsaugos priemonė – atsargumo priemonė, skirta išvengti to, kas nepageidaujama;

20) techninės priemonė – priemonė, kuria, nustatant žvejybos įrankių naudojimo sąlygas bei jų struktūrą ir ribojant prieigą prie žvejybos rajonų, reguliuojama sužvejojamo kiekio sudėtis pagal rūšis bei dydį ir žvejybos veiklos poveikis ekosistemų komponentams;

21) žvejybos pastangos – žvejybos laivo pajėgumų ir veiklos sandauga; žvejybos laivų grupės žvejybos pastangos – visų grupės laivų žvejybos pastangų suma;

22) valstybė narė, turinti tiesioginių valdymo interesų – valstybė narė, kuri turi interesų, išreikštų žvejybos galimybėmis arba žvejyba atitinkamos valstybės narės išskirtinėje ekonominėje zonoje, arba – Vidužemio jūroje – tradicine žvejyba atviroje jūroje;

23) perleidžiamoji žvejybos teisė – atšaukiama teisė į tam tikrą valstybei narei paskirtų arba pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1967/2006 ([1]) 19 straipsnį valstybės narės priimtuose valdymo planuose nustatytų žvejybos galimybių dalį, kuri gali būti panaikinta ir kurią jos turėtojas gali perduoti;

24) žvejybos pajėgumai – laivo tonažas, išreikštas GT (bendruoju tonažu), ir jo galia, išreikšta kW (kilovatais), kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2930/86 ([2]) 4 ir 5 straipsniuose;

([1]) 2006 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1967/2006 dėl žuvų išteklių tausojančio naudojimo Vidužemio jūroje valdymo priemonių, iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2847/93 ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1626/94 (OL L 409, 2006 12 30, p. 11).

([2]) 1986 m. rugsėjo 22 d. Tarybos Reglamentas (EEB) Nr. 2930/86 nustatantis žvejybinių laivų charakteristikas (OL L 274, 1986 9 25, p. 1).

▼B

25) akvakultūra – vandens organizmų veisimas ir auginimas naudojant metodus, kuriais siekiama, kad šių organizmų produktyvumas būtų didesnis nei natūralioje aplinkoje, jeigu šie organizmai per visą veisimo ir auginimo laikotarpį iki pat produkcijos surinkimo ir ją surenkant išlieka fizinio arba juridinio asmens nuosavybe;

26) žvejybos licencija – licencija, kaip apibrėžta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1224/2009 ([1]), 4 straipsnio 9 punkte;

27) žvejybos leidimas – leidimas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 4 straipsnio 10 punkte;

28) žvejybos veikla – žuvų paieška, žvejybos įrankių metimas, statymas, traukimas, tempimas, laimikio patalpinimas laive, žuvų ir žvejybos produktų perkrovimas, laikymas laive, perdirbimas laive, perkėlimas, laikymas varžose, tukinimas ir iškrovimas;

29) žvejybos produktai – vandens organizmai, kurie yra žvejybos veiklos rezultatas, arba iš jų gauti produktai;

30) veiklos vykdytojas – fizinis arba juridinis asmuo, valdantis arba turintis įmonę, kuri vykdo veiklą, susijusią su bet kuriuo žvejybos ir akvakultūros produktų gavybos, perdirbimo, pardavimo, platinimo ir mažmeninės prekybos etapu;

31) sunkus pažeidimas – pažeidimas, kaip apibrėžta atitinkamoje Sąjungos teisėje, įskaitant Tarybos reglamento (EB) Nr. 1005/2008 ([2]) 42 straipsnio 1 dalį ir Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 90 straipsnio 1 dalį;

32) galutinis mokslinių duomenų naudotojas – subjektas, kurį mokslinių tyrimų ar valdymo tikslais domina mokslinė žuvininkystės sektoriaus duomenų analizė;

33) leidžiamo sužvejoti kiekio perviršis – ta leidžiamo sužvejoti kiekio dalis, kurios pakrantės valstybė nesužvejoja, ir todėl atskirų išteklių bendras naudojimo lygis toliau yra žemesnis už lygį, kuriam esant ištekliai gali atsikurti ir išlaikyti žvejojamų rūšių populiacijų dydžius, kurie viršija pageidaujamus dydžius, remiantis patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis;

34) akvakultūros produktai – vandens organizmai, kurie yra akvakultūros veiklos rezultatas, bet kuriuo gyvenimo ciklo etapu, arba iš jų gauti produktai;

([1]) 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, 2009 12 22, p. 1.).

([2]) 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2008 nustatantis Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, iš dalies keičiantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1936/2001 ir (EB) Nr. 601/2004 bei panaikinantis reglamentus (EB) Nr. 1093/94 ir (EB) Nr. 1447/1999 (OL L 286, 2008 10 29, p. 1).

▼B

35) neršiančių žuvų išteklių biomasė – apskaičiuota konkretaus ištekliaus žuvų, kurios dauginasi tam tikru metu, įskaitant tiek patinus, tiek pateles, taip pat gyvavedes žuvis, masė;

36) mišrioji žvejyba – žvejyba, apimanti daugiau nei vieną rūšį, kai tos pačios žvejybos operacijos metu tikėtina, kad bus sužvejotos skirtingos rūšys;

37) tausios žvejybos partnerystės susitarimas – tarptautinis susitarimas, sudarytas su trečiąja valstybe siekiant už Sąjungos finansinį įnašą, kuris gali apimti sektorinę paramą, gauti galimybę naudotis vandenimis ir ištekliais, siekiant tausiai naudoti dalį jūrų biologinių išteklių perviršio;

2. Šiame reglamente taikomi tokie geografinių rajonų geografiniai apibrėžimai:

a) Šiaurės jūra – ICES IV ir IIIa zonos ([1]);

b) Baltijos jūra – ICES IIIb, IIIc ir IIId zonos;

c) Šiaurės Vakarų vandenys – ICES V zona (išskyrus Va zoną ir tik Vb zonos Sąjungos vandenys), VI ir VII zonos;

d) Pietvakarių vandenys – ICES VIII, IX ir X zonos (vandenys aplink Azorų salas) ir CECAF 34.1.1, 34.1.2 ir 34.2.0 zonos ([2]) (vandenys aplink Madeirą ir Kanarų salas);

e) Vidužemio jūra – Vidužemio jūros vandenys į rytus nuo 5°36′ vakarų ilgumos linijos;

f) Juodoji jūra – Bendrosios Vidužemio jūros žvejybos komisijos reguliuojamas geografinis parajonis, apibrėžtas GFCM/33/2009/2 rezoliucijoje.

II DALIS

GALIMYBĖ NAUDOTIS VANDENIMIS

5 straipsnis

Bendrosios taisyklės dėl galimybės naudotis vandenimis

1. Sąjungos žvejybos laivai turi vienodas galimybes naudotis visais Sąjungos vandenimis, išskyrus nurodytuosius 2 ir 3 dalyse, ir juose esančiais ištekliais, laikantis pagal III dalį patvirtintų priemonių.

([1]) ICES (Tarptautinės jūrų tyrinėjimo taryba) zonos, kaip apibrėžta 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 218/2009 dėl valstybių narių, žvejojančių Šiaurės Rytų Atlante, nominalių sugavimų statistinių duomenų pateikimo (OL L 87, 2009 3 31, p. 70).

([2]) CECAF (Rytų Vidurio Atlantas arba FAO 34 pagrindinis žvejybos rajonas) 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 216/2009 dėl tam tikruose ne Šiaurės Atlanto rajonuose žvejojančių valstybių narių statistikos duomenų pateikimo apie nominalius sugavimus (OL L 87, 2009 3 31, p. 1).

▼B

2. Vandenyse iki 12 jūrmylių atstumu nuo bazinių linijų, į kuriuos jos turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, valstybėms narėms leidžiama iki 2022 m. gruodžio 31 d. apriboti žvejybą leidžiant žvejoti tik tradiciškai tuose vandenyse žvejojantiems žvejybos laivams iš gretimos pakrantės uostų, nedarant poveikio valstybių narių kaimynystės ryšiais grindžiamoms nuostatoms, taikomoms su kitos valstybės narės vėliava plaukiojantiems Sąjungos laivams, ir I priedo nuostatoms, kuriomis kiekvienai valstybei narei nustatomos kitų valstybių narių pakrančių ruožų geografinės zonos, kuriose vykdoma žvejybos veikla, ir leidžiamos žvejoti rūšys. Valstybės narės praneša Komisijai apie pagal šią dalį nustatytus apribojimus.

3. Vandenyse iki 100 jūrmylių atstumu nuo Sutarties 349 straipsnio 1 dalyje nurodytų Sąjungos atokiausių regionų bazinių linijų, atitinkamos valstybėms narėms leidžiama iki 2022 m. gruodžio 31 d. apriboti žvejybą ir leisti žvejoti tik tų teritorijų uostuose registruotiems laivams. Tokie apribojimai netaikomi tradiciškai tuose vandenyse žvejojantiems Sąjungos laivams, jei jais neviršijamos tradiciškai taikomos žvejybos pastangos. Valstybės narės praneša Komisijai apie pagal šią dalį nustatytus apribojimus.

4. Nuostatos, taikytinos pasibaigus dėl 2 ir 3 dalyse išdėstytos tvarkos galiojimo laikotarpiams, priimamos ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d.

III DALIS

JŪRŲ BIOLOGINIŲ IŠTEKLIŲ IŠSAUGOJIMO IR TAUSAUS NAUDOJIMO PRIEMONĖS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Išsaugojimo priemonės

6 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Siekdama 2 straipsnyje nustatytų bendros žuvininkystės politikos tikslų, susijusių su jūrų biologinių išteklių išsaugojimu ir tausiu naudojimu, Sąjunga patvirtina 7 straipsnyje nustatytas išsaugojimo priemones.

2. Taikant šį reglamentą Komisija konsultuojasi su atitinkamomis patariamosiomis įstaigomis ir atitinkamomis mokslo įstaigomis. Išsaugojimo priemonės patvirtinamos atsižvelgiant į turimas mokslines, technines ir ekonomines rekomendacijas, įskaitant, kai tinkama, ŽMTEK ir kitų patariamųjų įstaigų ataskaitas, patariamųjų tarybų pateiktas rekomendacijas ir valstybių narių bendras rekomendacijas pagal 18 straipsnį.

3. Valstybės narės gali tarpusavyje bendradarbiauti, kad patvirtintų priemones pagal 11, 15 ir 18 straipsnius.

4. Prieš patvirtindamos nacionalines priemones valstybės narės jas tarpusavyje suderina pagal 20 straipsnio 2 dalį.

▼B

5. Ypatingais atvejais, visų pirma susijusiais su Vidužemio jūros regionu, valstybėms narėms gali būti suteikti įgaliojimai priimti teisiškai privalomus aktus bendros žuvininkystės politikos srityje, įskaitant išsaugojimo priemones. Atitinkamais atvejais taikomas 18 straipsnis.

7 straipsnis

Išsaugojimo priemonių rūšys

1. Jūrų biologinių išteklių išsaugojimo ir tausaus naudojimo priemonės gali, *inter alia*, būti šios:

a) daugiamečiai planai pagal 9 ir 10 straipsnius;

b) išteklių išsaugojimo ir tausaus naudojimo tikslų nustatymas ir susijusios priemonės, kuriomis siekiama kuo labiau sumažinti žvejybos poveikį jūrų aplinkai;

c) žvejybos laivų žvejybos pajėgumų pritaikymo prie turimų žvejybos galimybių priemonės;

d) paskatos, įskaitant ekonominio pobūdžio paskatas, pavyzdžiui, žvejybos galimybes, kuriomis siekiama skatinti žvejybos metodus, kuriais prisidedama prie selektyvesnės žvejybos, padedama vengti nepageidaujamos priegaudos ir kiek įmanoma ją sumažinti ir prisidedama prie žvejybos, kuria daromas mažas poveikis jūrų ekosistemai ir žvejybos ištekliams;

e) žvejybos galimybių nustatymo ir paskirstymo priemonės;

f) priemonės, kuriomis siekiama 15 straipsnyje nustatytų tikslų;

g) mažiausi išteklių išsaugojimą užtikrinantys orientaciniai dydžiai;

h) bandomieji projektai, susiję su alternatyvių rūšių žvejybos valdymo būdais ir žvejybos įrankiais, kuriais didinamas selektyvumas arba mažinamas žvejybos veiklos neigiamas poveikis jūrų aplinkai;

i) priemonės, kurios yra būtinos, siekiant laikytis įsipareigojimų pagal Sąjungos aplinkosaugos srities teisės aktus, patvirtintos pagal 11 straipsnį;

j) 2 dalyje nurodytos techninės priemonės.

2. Techninės priemonės gali, *inter alia*, būti šios:

a) žvejybos įrankių charakteristikos ir jų naudojimo taisyklės;

b) žvejybos įrankių konstrukcijos specifikacijos, įskaitant:

i) jų modifikavimą arba papildomų įtaisų įmontavimą siekiant pagerinti įrankio selektyvumą arba kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį ekosistemai;

▼B

ii) jų modifikavimą arba papildomų įtaisų įmontavimą siekiant sumažinti atsitiktinai sužvejojamų nykstančių rūšių, rūšių, kurioms gresia nykimas, ir saugomų rūšių vandens organizmų kiekį, taip pat sumažinti kitą nepageidaujamą priegaudą;

c) tam tikruose žvejybos rajonuose arba tam tikrais laikotarpiais taikomi tam tikrų žvejybos įrankių naudojimo ir žvejybos veiklos apribojimai ar draudimas;

d) reikalavimas, kad žvejybos laivai nustatytą mažiausią privalomą laikotarpį nustatytame rajone nutrauktų žvejybą, siekiant apsaugoti laikinai jame susikaupusias nykstančias rūšis, neršiančias žuvis, žuvis, kurių ištekliai nesiekia mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio, ir kitus pažeidžiamus jūrų išteklius;

e) konkrečios priemonės, kuriomis siekiama kuo labiau sumažinti žvejybos veiklos neigiamą poveikį jūrų biologinei įvairovei ir jūrų ekosistemoms, įskaitant priemones, kuriomis siekiama vengti nepageidaujamos priegaudos ir kiek įmanoma ją sumažinti.

8 straipsnis

Žuvų išteklių atkūrimo teritorijų nustatymas

1. Sąjunga, tinkamai atsižvelgdama į esamas apsaugos teritorijas, siekia nustatyti saugomas teritorijas dėl jų biologinio pažeidžiamumo, įskaitant teritorijas, kuriose yra aiškių įrodymų, kad yra didelės žuvų, kurių ištekliai nesiekia mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio, ir nerštaviečių koncentracijos. Tokiose teritorijose žvejybos veikla gali būti apribojama ar uždraudžiama, kad būtų prisidedama prie gyvųjų vandens išteklių ir jūrų ekosistemų išsaugojimo. Sąjunga toliau užtikrina papildomą esamų biologiškai pažeidžiamų teritorijų apsaugą.

2. Tais tikslais valstybės narės nustato, jei įmanoma, tinkamas teritorijas, kurios gali būti darnaus tinklo dalimi, ir tam tikrais atvejais parengia bendras rekomendacijas, laikydamosi 18 straipsnio 7 dalies, kad Komisija pateiktų pasiūlymą laikydamasi Sutarties.

3. Komisijai gali būti suteikti įgaliojimai daugiamečiame plane nustatyti tokias biologiškai pažeidžiamas saugomas teritorijas. Taikomos 18 straipsnio 1–6 dalys. Komisija reguliariai teikia ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai dėl saugomų teritorijų.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Konkrečios priemonės

9 straipsnis

Daugiamečių planų principai ir tikslai

1. Daugiamečiai planai priimami prioriteto tvarka, remiantis mokslinėmis, techninėmis ir ekonominėmis rekomendacijomis; juose numatomos išsaugojimo priemonės, kuriomis siekiama atkurti ir išlaikyti tokius žuvų išteklių dydžius, viršijančius dydžius, kuriais būtų galima užtikrinti didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį, vadovaujantis 2 straipsnio 2 dalimi.

▼B

2. Tais atvejais, kai 2 straipsnio 2 dalyje nurodyti didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio užtikrinimo tikslai dėl nepakankamų duomenų negali būti nustatyti, daugiamečiuose planuose numatomos atsargumo principu grindžiamos priemonės, kurias taikant užtikrinamas bent panašus atitinkamų išteklių išsaugojimo lygis.

3. Daugiamečiai planai taikomi:

a) vienai rūšiai arba

b) mišriosios žvejybos atveju arba kai išteklių dinamika yra tarpusavyje susijusi – žvejybai, kurios metu naudojami kelių rūšių atitinkamo geografinio rajono ištekliai, atsižvelgiant į žinias apie žuvų išteklių, žvejybos ir jūrų ekosistemų sąveiką.

4. Priemonės, kurios bus įtrauktos į daugiamečius planus, ir jų įgyvendinimo kalendorius, turi būti proporcingi tikslams, kurių siekiama, ir atitikti numatytus terminus. Prieš įtraukiant priemones į daugiamečius planus, atsižvelgiama į jų tikėtiną ekonominį ir socialinį poveikį.

5. Į daugiamečius planus gali būti įtraukti konkretūs išsaugojimo tikslai ir priemonės remiantis ekosisteminiu metodu, siekiant spręsti konkrečias mišriosios žvejybos problemas, susijusias su 2 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų pasiekimu visų įvairių išteklių, įtrauktų į planą, atveju, kai mokslinėse rekomendacijose nurodoma, kad selektyvumo padidinti neįmanoma. Kai tai būtina, kai kuriems į daugiametį planą įtrauktiems ištekliams jame numatomos konkrečios alternatyvios išsaugojimo priemonės, remiantis ekosisteminiu metodu.

10 straipsnis

Daugiamečių planų turinys

1. Nedarant poveikio atitinkamai kompetencijai pagal Sutartį, daugiamečiame plane atitinkamai, be kita ko, nurodoma:

a) taikymo sritis, t. y. ištekliai, žvejyba ir rajonas, kuriam daugiametis planas taikomas;

b) tikslai, atitinkantys 2 straipsnyje nustatytus tikslus ir atitinkamas 6 ir 9 straipsnių nuostatas;

c) kiekybiniai tikslai, pavyzdžiui, mirtingumo dėl žvejybos koeficientas ir (arba) neršiančių išteklių biomasė;

d) tikslus kiekybinių tikslų įgyvendinimo tvarkaraštis;

e) išteklių išsaugojimo lygio atskaitos taškai, atitinkantys 2 straipsnyje nustatytus tikslus;

f) išsaugojimo tikslai ir techninės priemonės, kurių reikia imtis, kad būtų pasiekti 15 straipsnyje nustatyti tikslai, ir priemonės, kad būtų vengiama nepageidaujamos priegaudos ar ji kiek įmanoma sumažinama;

g) apsaugos priemonės, kuriomis užtikrinama, kad būtų pasiekti kiekybiniai tikslai, ir prireikus ištaisomieji veiksmai, įskaitant atvejus, kai prastėjant duomenų kokybei ar nesant duomenų išteklių tvarumui iškyla grėsmė.

▼B

2. Daugiamečiame plane taip pat gali būti nurodoma:

a) kitos išsaugojimo priemonės, visų pirma priemonės, kuriomis siekiama palaipsniui panaikinti išmetimą į jūrą, atsižvelgiant į patikimiausias turimas mokslines rekomendacijas, arba kuo labiau sumažinti neigiamą žvejybos poveikį ekosistemai, apie kurias išsami informacija prireikus parengiama pagal 18 straipsnį;

b) kiekybiniai rodikliai, susiję su pažangos, padarytos įgyvendinant daugiamečio plano tikslus, periodiniu stebėjimu ir vertinimu;

c) tam tikrais atvejais konkretūs tikslai, susiję su anadrominių ir katadrominių rūšių žuvų gyvenimo ciklo dalimi, praleista gėluose vandenyse.

3. Daugiamečiame plane numatoma jo peržiūra po pradinio *ex post* įvertinimo, visų pirma tam, kad būtų atsižvelgta į mokslinių rekomendacijų pakeitimus.

11 straipsnis

Išsaugojimo priemonės, būtinos siekiant laikytis įsipareigojimų pagal Sąjungos aplinkosaugos srities teisės aktus

1. Valstybės narės įgaliojamos patvirtinti išsaugojimo priemones, kurios nedaro poveikio kitų valstybių narių žvejybos laivams ir yra taikomos vandenims, į kuriuos jos turi suverenias teises arba kurie priklauso jų jurisdikcijai, kai šios priemonės yra būtinos siekiant laikytis jų įsipareigojimų pagal Direktyvos 2008/56/EB 13 straipsnio 4 dalį, Direktyvos 2009/147/EB 4 straipsnį arba Direktyvos 92/43/EEB 6 straipsnį, su sąlyga, kad tos priemonės yra suderinamos su šio reglamento 2 straipsnyje nustatytais tikslais, atitinka atitinkamų Sąjungos teisės aktų, kuriuos jomis ketinama įgyvendinti, tikslus ir yra ne mažiau griežtos nei Sąjungos teisės nustatytos priemonės.

2. Tais atvejais, kai valstybė narė (toliau – procedūrą inicijavusi valstybė narė) mano, kad reikia patvirtinti priemones norint laikytis įsipareigojimų, nurodytų 1 dalyje, o kitos valstybės narės turi tiesioginių valdymo interesų konkrečios žvejybos, kuriai tokios priemonės darys poveikį, atžvilgiu, Komisijai procedūrą inicijavusios valstybės narės prašymu suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais patvirtinamos tokios priemonės pagal 46 straipsnį. Šiuo tikslu *mutatis mutandis* taikomos 18 straipsnio 1–4 ir 6 dalys.

3. Procedūrą inicijavusi valstybė narė suteikia Komisijai ir kitoms tiesioginių valdymo interesų turinčioms valstybėms narėms susijusią informaciją apie reikalingas priemones, įskaitant jų pagrindimą, patvirtinančius mokslinius faktus ir išsamią informaciją apie jų praktinį įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą. Procedūrą inicijavusi valstybė narė ir kitos tiesioginių valdymo interesų turinčios valstybės narės per šešis mėnesius nuo pakankamos informacijos suteikimo gali pateikti 18 straipsnio 1 dalyje nurodytą bendrą rekomendaciją. Komisija, atsižvelgdama į visas turimas mokslines rekomendacijas, priemones patvirtina per tris mėnesius nuo išsamaus prašymo gavimo dienos.

Jei ne visos valstybės narės susitaria dėl Komisijai pateiktinos bendros rekomendacijos pagal pirmą pastraipą per joje nurodytą terminą, ar jei laikoma, kad bendra rekomendacija neatitinka 1 dalyje nurodytų reikalavimų, Komisija pagal Sutartį gali pateikti pasiūlymą.

▼B

4. Nukrypstant nuo 3 dalies ir jei nesama bendros rekomendacijos, nurodytos 3 dalyje, skubos atvejais Komisija patvirtina priemones. Skubos atvejais tvirtinamos tik tos tokios priemonės, kurių netaikant kyla pavojus, kad nebus pasiekti su išsaugojimo priemonių nustatymu susiję tikslai pagal direktyvas, nurodytas 1 dalyje, ir pavojus valstybių narių ketinimams.

5. 4 dalyje nurodytos priemonės taikomos ne ilgesnį nei 12 mėnesių laikotarpį, kuris gali būti pratęstas ne ilgesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui, jei tebetenkinamos toje dalyje nurodytos sąlygos.

6. Įgyvendinant atitinkamas priemones, patvirtintas pagal 2, 3 ir 4 dalis, ir užtikrinant jų vykdymą, Komisija sudaro palankias sąlygas atitinkamos valstybės narės ir kitų tiesioginių valdymo interesų žvejybos atžvilgiu turinčių valstybių narių bendradarbiavimui.

12 straipsnis

Komisijos priemonės, taikomos, kai kyla didelė grėsmė jūrų biologiniams ištekliams

1. Jei yra tinkamai pagrįstų privalomos skubos priežasčių, susijusių su didele grėsme jūrų biologinių išteklių išsaugojimui arba jūrų ekosistemai, paremtų įrodymais, pagrįstu valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija, siekdama sumažinti tą grėsmę, gali priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, taikytinus ne ilgesnį kaip šešių mėnesių laikotarpį, laikantis 47 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

2. 1 dalyje nurodytą prašymą valstybė narė vienu metu išsiunčia Komisijai, kitoms valstybėms narėms ir atitinkamoms patariamosioms taryboms. Kitos valstybės narės ir patariamosios tarybos per septynias darbo dienas nuo pranešimo gavimo dienos gali raštu pateikti savo pastabas. Komisija priima sprendimą per 15 darbo dienų nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prašymo gavimo.

3. Prieš baigiantis pradiniam 1 dalyje nurodytų nedelsiant taikytinų įgyvendinimo aktų taikymo laikotarpiui, jei tenkinamos 1 dalyje nurodytos sąlygos, Komisija gali priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kuriais pratęsiamas tokios neatidėliotinos priemonės taikymas ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 47 straipsnio 3 dalyje nurodytos procedūros.

13 straipsnis

Valstybės narės neatidėliotinos priemonės

1. Remdamasi informacija apie didelę grėsmę jūrų biologinių išteklių išsaugojimui arba jūrų ekosistemai, kuri kyla dėl žvejybos veiklos vandenyse, į kuriuos valstybė narė turi suverenias teises arba kurie priklauso jos jurisdikcijai, ir dėl kurios reikia nedelsiant imtis veiksmų, ta valstybė narė gali patvirtinti neatidėliotinas priemones tai grėsmei sumažinti. Tokios priemonės turi būti suderinamos su 2 straipsnyje nustatytais tikslais ir ne mažiau griežtos nei Sąjungos teisės nustatytos priemonės. Tokios priemonės taikomos ne ilgesnį kaip trijų mėnesių laikotarpį.

▼B

2. Tais atvejais, kai neatidėliotinos priemonės, kurias ketina patvirtinti valstybė narė, gali turėti poveikį kitos valstybės narės žvejybos laivams, tokios priemonės patvirtinamos tik po to, kai pasikonsultuojama su Komisija, atitinkamomis valstybėmis narėmis ir atitinkamomis patariamosiomis tarybomis dėl priemonių projekto, su kuriuo pateikiamas aiškinamasis memorandumas. Tokioms konsultacijoms besikonsultuojanti valstybė narė gali nustatyti pagrįstą terminą, kuris negali būti trumpesnis nei vienas mėnuo.

3. Tais atvejais, kai Komisija mano, kad pagal šį straipsnį patvirtinta priemonė neatitinka 1 dalyje išdėstytų sąlygų, ji gali, nurodžiusi pagrįstas priežastis, prašyti, kad atitinkama valstybė narė iš dalies pakeistų arba panaikintų tą priemonę.

14 straipsnis

Nepageidaujamos priegaudos vengimas ir sumažinimas iki minimumo

1. Siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas tam, kad pagal 15 straipsnį būtų nustatytas įpareigojimas iškrauti visą atitinkamos žvejybos laimikį (toliau – įpareigojimas iškrauti laimikį), valstybės narės gali vykdyti bandomuosius projektus, remdamosi patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis ir atsižvelgdamos į atitinkamų patariamųjų tarybų nuomones, kad būtų visapusiškai ištirti visi praktiniai metodai, kuriuos taikant žvejybos metu vengiama, sumažinama iki minimumo ir panaikinama nepageidaujama priegauda.

2. Valstybės narės gali parengti „išmetimų atlasą“, kuriame būtų parodyti išmesti kiekiai kiekvienos žvejybos, kuriai taikoma 15 straipsnio 1 dalis, metu.

15 straipsnis

Įpareigojimas iškrauti laimikį

1. Visas laimikis tų rūšių, kurioms taikomi sužvejojamo kiekio apribojimai, o Vidužemio jūroje – taip pat rūšių, kurioms taikomas Reglamento (EB) Nr. 1967/2006 III priede apibrėžtas mažiausias dydis, sužvejotų vykdant žvejybos veiklą Sąjungos vandenyse arba Sąjungos žvejybos laivais ne Sąjungos vandenyse, į kuriuos trečiosios šalys neturi suverenių teisių arba kurie nepriklauso trečiųjų šalių jurisdikcijai, toliau nurodytų rūšių žvejybos atvejais ir toliau nurodytuose geografiniuose rajonuose, išskyrus tuos atvejus, kai naudojamas gyvam jaukui, įkeliamas į žvejybos laivus, juose laikomas, registruojamas, iš jų iškraunamas ir įskaičiuojamas į kvotas, jei tokios taikomos, laikantis šio tvarkaraščio:

a) vėliausiai nuo 2015 m. sausio 1 d.:

— žvejojant mažas pelagines žuvis (t. y. skumbres, silkes, paprastąsias staurides, šiaurinius žydruosius merlangus, smulkiadygles saulažuves, europinius ančiuvius, mažąsias argentinas, sardines, šprotus);

— žvejojant dideles pelagines žuvis (t. y. paprastuosius tunus, durklažuves, ilgapelekius tunus, didžiaakius tunus, atlantinius marlinus ir atlantinius baltuosius marlinus);

— žvejojant pramoniniais tikslais (be kita ko, žvejojant paprastąsias stintenes, tobines ir norvegines menkutes);

— žvejojant lašišas Baltijos jūroje.

▼B

b) vėliausiai nuo 2015 m. sausio 1 d. – rūšių, pagal kurias nustatoma žvejybos rūšis, atveju ir ne vėliau kaip 2017 m. sausio 1 d. – visų kitų rūšių atveju, žvejojant Baltijos jūros Sąjungos vandenyse rūšis, kurioms taikomi sužvejojamų žuvų kiekio apribojimai, išskyrus nurodytuosius a punkte.

c) vėliausiai nuo 2016 m. sausio 1 d. – rūšių, pagal kurias nustatoma žvejybos rūšis, atveju ir ne vėliau kaip 2019 m. sausio 1 d. – visų kitų rūšių atveju:

i) Šiaurės jūra

— žvejojant menkes, juodadėmes menkes, paprastuosius merlangus, ledjūrio menkes;

— žvejojant norveginius omarus;

— žvejojant europinius jūrų liežuvius ir jūrines plekšnes;

— žvejojant europines paprastąsias jūrines lydekas;

— žvejojant šiaurines paprastąsias krevetes;

ii) Šiaurės Vakarų vandenys

— žvejojant menkes, juodadėmes menkes, paprastuosius merlangus, ledjūrio menkes;

— žvejojant norveginius omarus;

— žvejojant europinius jūrų liežuvius ir jūrines plekšnes;

— žvejojant europines paprastąsias jūrines lydekas;

iii) Pietvakarių vandenys

— žvejojant norveginius omarus;

— žvejojant europinius jūrų liežuvius ir jūrines plekšnes;

— žvejojant europines paprastąsias jūrines lydekas;

iv) vykdant kitą rūšių, kurioms taikomi sužvejojamo kiekio apribojimai, žvejybą.

d) vėliausiai nuo 2017 m. sausio 1 d. – rūšių, pagal kurias nustatoma žvejybos rūšis, atveju ir ne vėliau kaip 2019 m. sausio 1 d. – visų kitų rūšių atveju, vykdant žvejybą, kuriai netaikomas a punktas, Vidužemio jūroje, Juodojoje jūroje ir visuose kituose Sąjungos vandenyse ir ne Sąjungos vandenyse, į kuriuos trečiosios šalys neturi suverenių teisių arba kurie nepriklauso trečiųjų šalių jurisdikcijai.

2. 1 dalis taikoma nedarant poveikio Sąjungos tarptautiniams įsipareigojimams. Komisijai pagal 46 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, skirtus įgyvendinti tokius tarptautinius įsipareigojimus Sąjungos teisėje, įskaitant visų pirma nuo šiame straipsnyje nustatyto įpareigojimo iškrauti laimikį nukrypti leidžiančias nuostatas.

3. Tais atvejais, kai visos valstybės narės, turinčios tiesioginių valdymo interesų tam tikros žvejybos atžvilgiu, susitaria, kad įpareigojimas iškrauti laimikį turėtų būti taikomas kitoms nei 1 dalyje nurodytos rūšims, jos gali pateikti bendrą rekomendaciją įpareigojimą iškrauti laimikį taikyti ir toms kitoms rūšims. Šiuo tikslu *mutatis mutandis* taikomos 18 straipsnio 1–6 dalys. Jeigu tokia bendra rekomendacija pateikiama, Komisija gali pagal 46 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kuriais patvirtina priemones.

▼B

4. 1 dalyje nustatytas įpareigojimas iškrauti laimikį netaikomas:

a) rūšims, kurių žvejyba draudžiama ir kurios yra nurodytos bendros žuvininkystės politikos srityje priimtame Sąjungos teisės akte;

b) rūšims, kurių atveju moksliniai įrodymai rodo aukštą išgyvenimo koeficientą, atsižvelgiant į žvejybos įrankių, žvejybos praktikos ir ekosistemos charakteristikas;

c) sužvejotiems kiekiams, kuriems taikomos *de minimis* išimtys.

5. 1 dalyje nustatyto įpareigojimo iškrauti laimikį įgyvendinimas išsamiai apibūdinamas 9 ir 10 straipsniuose nurodytuose daugiamečiuose planuose ir atitinkamais atvejais detaliau apibūdinamas pagal 18 straipsnį, įskaitant:

a) konkrečias nuostatas dėl žvejybos arba rūšių, kurioms taikomas 1 dalyje nurodytas įpareigojimas iškrauti laimikį;

b) įpareigojimo iškrauti 4 dalies b punkte nurodytų rūšių laimikį taikymo išimčių išsamų apibūdinimą;

c) nuostatas dėl *de minimis* išimčių, kurios sudaro ne daugiau kaip 5 % viso per metus sužvejojamo visų rūšių, kurių atžvilgiu taikomas 1 dalyje nustatytas įpareigojimas iškrauti laimikį, kiekio. *De minimis* išimtis taikoma tokiais atvejais:

   i) kai iš mokslinių rekomendacijų galima spręsti, kad labai sunku padidinti selektyvumą, arba

   ii) siekiant vengti neproporcingų nepageidaujamos priegaudostvarkymo išlaidų tų žvejybos įrankių atveju, kai atitinkamu žvejybos įrankiu sužvejojama nepageidaujama priegauda sudaro ne daugiau kaip tam tikrą daugiamečiame plane nustatytiną procentinę dalį viso tuo įrankiu sužvejojamo metinio kiekio.

   Pagal šiame punkte nurodytas nuostatas sužvejotas kiekis į atitinkamas kvotas neįskaičiuojamas; tačiau visas toks sužvejotas kiekis išsamiai registruojamas.

   Pereinamuoju ketverių metų laikotarpiu šiame punkte nurodytas viso per metus sužvejojamo kiekio procentinis dydis didinamas:

   i) dviem procententiniais punktais per pirmuosius dvejus įpareigojimo iškrauti laimikį taikymo metus; ir

   ii) vienu procentiniu punktu per dvejus paskesnius metus;

d) nuostatas dėl laimikių dokumentavimo;

e) atitinkamais atvejais – mažiausių išteklių išsaugojimą užtikrinančių orientacinių dydžių nustatymą pagal 10 dalį.

6. Tais atvejais, kai dėl tam tikros rūšies žvejybos nėra priimtas daugiametis planas arba valdymo planas pagal Reglamento (EB) Nr. 1967/2006 18 straipsnį, Komisija gali vadovaudamasi šio reglamento 18 straipsniu priimti deleguotuosius aktus pagal šio reglamento 46 straipsnį, laikinai ir ne ilgesniam kaip trejų metų terminui nustatančius specialų įpareigojimo iškrauti laimikį planą, kuriame būtų šios straipsnio 5 dalies a–e punktuose nurodytos specifikacijos. Valstybės narės gali bendradarbiauti pagal šio reglamento 18 straipsnį rengdamos tokį planą, siekdamos, kad Komisija priimtų tokius aktus ar pateiktų pasiūlymą, laikydamasi įprastos teisėkūros procedūros.

▼B

7. Nepatvirtinus priemonių, siekiant apibrėžti *de minimis* išimtį daugiamečiame plane pagal 5 dalį arba pagal 6 dalį specialiame išmetimų plane, Komisija pagal 46 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustato *de minimis* išimtį, nurodytą 4 dalies c punkte, kuri, laikantis 5 dalies c punkto i arba ii papunktyje nustatytų sąlygų, neviršija 5 % viso per metus sužvejojamo visų rūšių, kurių atžvilgiu pagal 1 dalį taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį, kiekio. Ta *de minimis* išimtis nustatoma taip, kad būtų taikoma nuo atitinkamo įpareigojimo iškrauti laimikį taikymo pradžios dienos.

8. Nukrypstant nuo įpareigojimo įskaičiuoti sužvejotus kiekius į atitinkamas kvotas pagal 1 dalį, sužvejojami rūšių, kurioms taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį, kiekiai, kurie sužvejoti viršijant atitinkamų išteklių kvotas arba sužvejojamų rūšių, kurioms valstybė narė neturi kvotų, kiekiai gali būti atimti iš tikslinės rūšies kvotos, jei jie neviršija 9 % tikslinės rūšies kvotos. Ši nuostata taikoma tik tuo atveju, kai netikslinių rūšių ištekliai atitinka saugias biologines ribas.

9. Išteklių, kuriems taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį, atveju valstybės narės gali pasinaudoti metų sandūros lankstumo priemonėmis, kurios negali viršyti 10 % jų leidžiamo iškrauti kiekio. Šiuo tikslu valstybė narė gali leisti iškrauti papildomą kiekį tų išteklių, kurių atžvilgiu taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį, jei toks kiekis neviršija 10 % tai valstybei narei paskirtos kvotos. Taikomas Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 105 straipsnis.

10. Siekiant užtikrinti jūrų gyvūnų jauniklių apsaugą, gali būti nustatomi mažiausi išteklių išsaugojimą užtikrinantys orientaciniai dydžiai.

11. Rūšių, kurioms taikomas 1 dalyje nurodytas įpareigojimas iškrauti laimikį, atveju sužvejojamus tų rūšių vandens organizmus, nesiekiančius mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio, galima naudoti kitiems nei tiesioginio žmonių vartojimo maistui tikslams, įskaitant smulkinimui į žuvų miltus, žuvų taukams, naminių gyvūnų ėdalui, maisto priedams, farmacijos produktams ir kosmetikai gaminti.

12. Rūšių, kurioms netaikomas 1 dalyje nurodytas įpareigojimas iškrauti laimikį, atveju sužvejoti mažesni nei nustatyto mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio vandens organizmai nelaikomi laive, o nedelsiant paleidžiami į jūrą.

13. Kad galėtų stebėti, ar laikomasi įpareigojimo iškrauti visą laimikį, valstybės narės užtikrina išsamų ir tikslų visų žvejybos reisų dokumentavimą ir tinkamus pajėgumus bei priemones, tokias kaip stebėtojai, vaizdo stebėjimo sistemos (CCTV) ir kita. Tai darydamos, valstybės narės vadovaujasi veiksmingumo ir proporcingumo principais.

16 straipsnis

Žvejybos galimybės

1. Valstybėms narėms paskirtomis žvejybos galimybėmis užtikrinamas santykinis kiekvienos valstybės narės žvejybos veiklos stabilumas kiekvieno žuvų ištekliaus ar žvejybos atžvilgiu. Skiriant naujas žvejybos galimybes atsižvelgiama į kiekvienos valstybės narės interesus.

▼B

2. Tais atvejais, kai dėl tam tikro žuvų ištekliaus nustatomas įpareigojimas iškrauti laimikį, žvejybos galimybės nustatomos atsižvelgiant į tai, kad nuo žvejybos galimybių nustatymo siekiant atspindėti iškraunamą kiekį, pereinama prie žvejybos galimybių nustatymo siekiant atspindėti faktinį sužvejotą kiekį, remiantis tuo, kad pirmaisiais ir paskesniais metais to ištekliaus išmetimas į jūrą nebebus leidžiamas.

3. Tais atvejais, kai nauji moksliniai įrodymai rodo, kad žvejybos galimybės, kurios buvo nustatytos konkretaus ištekliaus atžvilgiu, labai neatitinka faktinės to ištekliaus būklės, tiesiogiai suinteresuotos valstybės narės gali pateikti Komisijai motyvuotą prašymą, kad ji pateiktų pasiūlymą dėl šio neatitikimo sumažinimo, kartu laikantis 2 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų.

4. Žvejybos galimybės nustatomos atsižvelgiant į 2 straipsnio 2 dalyje nustatytus tikslus ir jos atitinka kiekybinius tikslus, tvarkaraštį ir ribas, nustatytus pagal 9 straipsnio 2 dalį ir 10 straipsnio 1 dalies b bei c punktus.

5. Trečiosioms šalims Sąjungos vandenyse suteikiamų žvejybos galimybių nustatymo ir paskirstymo priemonės nustatomos pagal Sutartį.

6. Kiekviena valstybė narė nusprendžia, kaip su jos vėliava plaukiojantiems laivams gali būti paskirstomos jai paskirtos žvejybos galimybės, kurioms netaikoma perleidžiamųjų žvejybos teisių sistema (pavyzdžiui, nustatant individualias žvejybos galimybes). Apie paskirstymo būdą ji informuoja Komisiją.

7. Paskirstydamos mišriosios žvejybos atveju taikomas žvejybos galimybes, valstybės narės atsižvelgia į tokioje žvejyboje dalyvaujančių laivų tikėtiną sužvejotų kiekių sudėtį.

8. Pranešusios Komisijai, valstybės narės gali apsikeisti visomis arba dalimi joms paskirtų žvejybos galimybių.

17 straipsnis

Valstybių narių vykdomo žvejybos galimybių paskirstymo kriterijai

Skirdamos žvejybos galimybes, kuriomis jos gali pasinaudoti, kaip nurodyta 16 straipsnyje, valstybės narės taiko skaidrius ir objektyvius kriterijus, įskaitant aplinkosauginio, socialinio ir ekonominio pobūdžio kriterijus. Taikytini kriterijai gali būti, *inter alia*, žvejybos poveikis aplinkai, ankstesni duomenys apie nuostatų laikymąsi, indėlis į vietos ekonomiką ir ankstesni duomenys apie sužvejotus kiekius. Atsižvelgdamos į joms skirtas žvejybos galimybes, valstybės narės siekia teikti paskatas žvejybos laivams, naudojantiems selektyvius žvejybos įrankius arba žvejybos būdus, kuriais daromas mažesnis poveikis aplinkai, pavyzdžiui, sunaudojama mažiau energijos ar daroma mažesnė žala buveinėms.

▼B

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Regionalizavimas

18 straipsnis

Regioninis bendradarbiavimas išsaugojimo priemonių srityje

1. Tais atvejais, kai Komisijai suteikiami su atitinkamam geografiniam rajonui taikoma Sąjungos išsaugojimo priemone susiję įgaliojimai, įskaitant numatytus daugiamečiame plane, nustatytame pagal 9 ir 10 straipsnius, bei 11 straipsnyje ir 15 straipsnio 6 dalyje numatytus atvejus, priimti deleguotuosius arba įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtinamos priemonės, valstybės narės, turinčios tiesioginių valdymo interesų, kuriems daro poveikį šios priemonės, gali per atitinkamoje išsaugojimo priemonėje ir (arba) daugiamečiame plane nustatytiną terminą susitarti pateikti bendras rekomendacijas, kuriomis siekiama atitinkamų Sąjungos išsaugojimo priemonių, daugiamečių planų arba specialių išmetimų planų tikslų. Komisija nepriima tokių deleguotųjų arba įgyvendinimo aktų nepasibaigus valstybių narių bendrų rekomendacijų pateikimo terminui.

2. 1 dalies tikslais valstybės narės, turinčios tiesioginių valdymo interesų, kuriems 1 dalyje nurodytos priemonės daro poveikį, rengdamos bendras rekomendacijas, tarpusavyje bendradarbiauja. Jos taip pat konsultuojasi su atitinkama (-omis) patariamąja (-osiomis) taryba (-omis). Komisija sudaro palankesnes sąlygas valstybių narių bendradarbiavimui, be kita ko, prireikus užtikrindama, kad iš atitinkamų mokslo įstaigų būtų galima gauti mokslinę informaciją.

3. Tais atvejais, kai pagal 1 dalį pateikiama bendra rekomendacija dėl priemonių, Komisijai gali priimti deleguotuosius arba įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtinamos tos priemonės, jeigu tokia rekomendacija yra suderinama su atitinkama išsaugojimo priemone ir (arba) daugiamečiu planu.

4. Tais atvejais, kai išsaugojimo priemonė taikoma konkrečiam žuvų ištekliui, kuris yra bendras su trečiosiomis šalimis ir kurį valdo daugiašalės žvejybos organizacijos arba kuris yra valdomas pagal dvišalius ar daugiašalius susitarimus, Sąjunga stengiasi susitarti su atitinkamais partneriais dėl 2 straipsnyje nustatytiems tikslams pasiekti būtinų priemonių.

5. Valstybės narės užtikrina, kad bendros rekomendacijos dėl pagal 1 dalį patvirtintų išsaugojimo priemonių būtų grindžiamos patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis ir atitiktų visus šiuos reikalavimus:

a) būtų suderinamos su 2 straipsnyje nustatytais tikslais;

b) būtų suderinamos su atitinkamos išteklių išsaugojimo priemonės taikymo sritimi ir tikslais;

c) būtų suderinamos su atitinkamo daugiamečio plano taikymo sritimi ir padėtų veiksmingai pasiekti jame nustatytus tikslus ir kiekybinius tikslus;

d) būtų bent ne mažiau griežtos nei pagal Sąjungos teisę nustatytos priemonės.

▼B

6. Jei visoms valstybėms narėms nepavyksta per nustatytą terminą susitarti dėl bendrų rekomendacijų, kurios turi būti pateiktos Komisijai pagal 1 dalį, arba jei manoma, kad bendros rekomendacijos dėl išsaugojimo priemonių nėra suderinamos su atitinkamų išsaugojimo priemonių tikslais ir kiekybiniais tikslais, Komisija gali pateikti pasiūlymą dėl tinkamų priemonių pagal Sutartį.

7. Be 1 dalyje nurodytų atvejų, valstybės narės, turinčios tiesioginių valdymo interesų žvejybos atitinkamame geografiškai apibrėžtame rajone atžvilgiu, taip pat gali parengti bendras rekomendacijas Komisijai dėl priemonių, kurias Komisija pasiūlys arba patvirtins.

8. Kaip papildomas ar alternatyvus regioninio bendradarbiavimo metodas valstybėms narėms atitinkamam geografiniam rajonui taikomoje Sąjungos išsaugojimo priemonėje, įskaitant daugiametį planą, nustatytą pagal 9 ir 10 straipsnius, suteikiami įgaliojimai per nustatytą terminą patvirtinti priemones, kuriomis konkrečiau apibrėžiama ta išsaugojimo priemonė. Tvirtindamos tokias priemones, atitinkamos valstybės narės glaudžiai bendradarbiauja. *Mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 2, 4 ir 5 dalys. Į šį darbą įtraukiama Komisija, ir atsižvelgiama į jos pastabas. Valstybė narė savo atitinkamas nacionalines priemones patvirtina tik tuo atveju, jei visos atitinkamos valstybės narės susitaria dėl tų priemonių turinio. Tais atvejais, kai Komisija mano, kad valstybės narės priemonė neatitinka atitinkamoje išsaugojimo priemonėje nustatytų sąlygų, ji gali, pateikusi atitinkamas priežastis, prašyti, kad atitinkama valstybė narė iš dalies pakeistų arba panaikintų tą priemonę.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Nacionalinės priemonės

19 straipsnis

Valstybių narių priemonės, taikomos su jų vėliava plaukiojantiems laivams arba jų teritorijoje įsikūrusiems asmenims

1. Valstybė narė gali patvirtinti priemones, skirtas žuvų ištekliams Sąjungos vandenyse išsaugoti, jei tos priemonės atitinka visus šiuos reikalavimus:

a) jos taikomos tik su tos valstybės narės vėliava plaukiojantiems laivams arba, kai žvejybos veikla vykdoma ne žvejybos laivu, jų teritorijos dalyje, kuriai taikoma Sutartis, įsikūrusiems asmenims;

b) jos yra suderinamos su 2 straipsnyje nustatytais tikslais;

c) jos yra bent ne mažiau griežtos nei pagal Sąjungos teisę nustatytos priemonės.

2. Valstybė narė kontrolės tikslais informuoja kitas atitinkamas valstybes nares apie pagal 1 dalį priimtas nuostatas.

3. Valstybės narės viešai paskelbia turimą tinkamą informaciją apie pagal šį straipsnį patvirtintas priemones.

▼B

20 straipsnis

Valstybių narių priemonės, taikomos 12 jūrmylių zonoje

1. Valstybė narė gali imtis nediskriminuojančių priemonių, skirtų žuvų išteklių išsaugojimui bei valdymui ir jūrų ekosistemų išsaugojimo būklės išlaikymui ir gerinimui 12 jūrmylių nuo jos bazinių linijų zonoje, jei Sąjunga dar nėra patvirtinusi specialiai tam rajonui skirtų išsaugojimo ir valdymo priemonių ar konkrečiai nesprendžia problemos, kurią nurodė atitinkama valstybė narė. Valstybės narės priemonės turi būti suderinamos su 3 straipsnyje nustatytais tikslais ir bent ne mažiau griežtos nei pagal Sąjungos teisę nustatytos priemonės.

2. Tais atvejais, kai išsaugojimo ir valdymo priemonės, kurias ketina patvirtinti valstybė narė, gali turėti poveikio kitų valstybių narių žvejybos laivams, tokios priemonės patvirtinamos tik po to, kai su Komisija, atitinkamomis valstybėmis narėmis ir atitinkamomis patariamosiomis tarybomis pasikonsultuojama dėl priemonių projekto, su kuriuo pateikiamas aiškinamasis memorandumas, kuriame būtų, *inter alia*, įrodyta, kad tos priemonės yra nediskriminuojančios. Tokio konsultavimosi tikslu besikonsultuojanti valstybė narė gali nustatyti pagrįstą terminą, kuris negali būti trumpesnis nei du mėnesiai.

3. Valstybės narės viešai paskelbia turimą tinkamą informaciją apie pagal šį straipsnį patvirtintas priemones.

4. Tais atvejais, kai Komisija mano, kad pagal šį straipsnį patvirtinta priemonė neatitinka 1 dalyje išdėstytų sąlygų, ji gali, nurodžiusi atitinkamas priežastis, prašyti, kad atitinkama valstybė narė iš dalies pakeistų arba panaikintų atitinkamą priemonę.

IV DALIS

ŽVEJYBOS PAJĖGUMŲ VALDYMAS

21 straipsnis

Perleidžiamųjų žvejybos teisių sistemos nustatymas

Valstybės narės gali nustatyti perleidžiamųjų žvejybos teisių sistemą. Tokią sistemą turinčios valstybės narės sukuria ir tvarko perleidžiamųjų žvejybos teisių registrą.

22 straipsnis

Žvejybos pajėgumų reguliavimas ir valdymas

1. Valstybės narės ilgainiui nustato priemones savo laivynų žvejybos pajėgumui reguliuoti pagal jų žvejybos galimybes, atsižvelgdamos į tendencijas ir remdamosi patikimiausiomis mokslinėmis rekomendacijomis, kad būtų pasiekta stabili ir tvari jų pusiausvyra.

2. Kad pasiektų 1 dalyje nurodytą tikslą, valstybės narės iki kiekvienų metų gegužės 31 d. nusiunčia Komisijai ataskaitą apie pusiausvyrą tarp jų laivynų žvejybos pajėgumų ir jų žvejybos galimybių. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas visoje Sąjungoje laikytis bendro požiūrio, ta ataskaita rengiama vadovaujantis bendrosiomis gairėmis, kurias gali parengti Komisija, jose nurodydama atitinkamus techninius, socialinius ir ekonominius parametrus.

▼B

Ataskaitoje pateikiamas metinis kiekvienos valstybės narės nacionalinio laivyno ir visų jos laivyno segmentų pajėgumų įvertinimas. Ataskaitoje siekiama nustatyti struktūrinį pajėgumų perteklių kiekviename segmente ir įvertinti kiekvieno segmento ilgalaikį pelningumą. Tokios ataskaitos skelbiamos viešai.

3. Kalbant apie 2 dalies antroje pastraipoje nurodytus įvertinimus, valstybės narės savo analizę pagrindžia jų laivynų žvejybos pajėgumų ir jų žvejybos galimybių pusiausvyra. Atskiri įvertinimai rengiami laivynams, žvejojantiems atokiausiuose regionuose, ir laivams, žvejojantiems išimtinai ne Sąjungos vandenyse.

4. Jei atlikus įvertinimą aiškiai matyti, kad žvejybos pajėgumai nėra veiksmingai subalansuoti su žvejybos galimybėmis, valstybė narė parengia laivyno segmentams, kuriuose nustatytas struktūrinių pajėgumų perteklius, skirtą veiksmų planą ir jį įtraukia į savo ataskaitą. Veiksmų plane nurodomi reguliavimo tikslai ir priemonės pusiausvyrai pasiekti, taip pat aiškus jo įgyvendinimo tvarkaraštis.

Komisija kasmet parengia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai apie valstybių narių laivynų žvejybos pajėgumų ir jų žvejybos galimybių pusiausvyrą, laikydamasi 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų gairių. Ataskaitoje pateikiami veiksmų planai nurodyti šios dalies pirmoje pastraipoje. Pirma ataskaita pateikiama ne vėliau kaip 2015 m. kovo 31 d.

Neparengus 2 dalyje nurodytos ataskaitos ir (arba) neįgyvendinus šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto veiksmų plano, gali būti proporcingai sustabdytas arba nutrauktas atitinkamos Sąjungos finansinės paramos, skirtos investicijoms į atitinkamą laivyno segmentą ar segmentus pagal būsimą Sąjungos teisės aktą, kuriuo nustatomos finansinės paramos jūrų reikalų ir žuvininkystės politikai 2014 – 2020 m. laikotarpiu sąlygos, mokėjimas tai valstybei narei.

5. Pasitraukti iš laivyno gaunant viešąją pagalbą leidžiama tik tuomet, jei prieš tai buvo panaikinta žvejybos licencija ir žvejybos leidimai.

6. Žvejybos pajėgumai, atitinkantys iš laivyno gaunant viešąją pagalbą pasitraukusių žvejybos laivų pajėgumus, nepakeičiami kitais.

7. Valstybės narės užtikrina, kad nuo 2014 m. sausio 1 d. jų laivynų žvejybos pajėgumai niekada neviršytų II priede nustatytų viršutinių žvejybos pajėgumų ribų.

23 straipsnis

Įtraukimo į laivyną / pasitraukimo iš laivyno programa

1. Valstybės narės įtraukimą į savo laivynus ir pasitraukimą iš savo laivynų tvarko taip, kad naujų pajėgumų įtraukimas į laivyną negaunant viešosios pagalbos būtų kompensuojamas prieš tai atliktu bent tokios pat apimties pajėgumų pašalinimu iš laivyno be viešosios pagalbos.

2. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, nustatančius šio straipsnio taikymo įgyvendinimo taisykles. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 47 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

3. Ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 30 d. Komisija įvertina įtraukimo į laivyną / pasitraukimo iš laivyno programą, atsižvelgdama į laivyno pajėgumų ir numatomų žvejybos galimybių santykio raidą ir atitinkamais atvejais siūlo tos programos pakeitimų.

▼M1

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, Prancūzijai leidžiama iki 2025 m. gruodžio 31 d. nustatyti naujus pajėgumus nepanaikinant lygiaverčių pajėgumų II priede nurodytiems įvairiems segmentams Majote, kuris yra atokiausias regionas, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnyje (toliau – Majotas).

▼B

24 straipsnis

Žvejybos laivynų registrai

1. Valstybės narės registruoja šiame reglamente nustatytoms priemonėms valdyti būtiną informaciją apie su jų vėliavomis plaukiojančių Sąjungos žvejybos laivų savininkus, laivo bei įrankių charakteristikas ir veiklą.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalyje nurodytą informaciją.

3. Komisija tvarko Sąjungos žvejybos laivyno registrą, į kurį įtraukiama pagal 2 dalį gaunama informacija. Ji sudaro galimybes visuomenei susipažinti su Sąjungos žvejybos laivyno registru ir kartu užtikrina, kad asmens duomenys būtų tinkamai apsaugoti.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato techninius veiklos reikalavimus, susijusius su 1, 2 ir 3 dalyse nurodytos informacijos registravimu, forma ir perdavimo būdais. Tokie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 47 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

V DALIS

MOKSLINIS ŽUVININKYSTĖS VALDYMO PAGRINDAS

25 straipsnis

Žuvininkystės valdymui skirtų duomenų reikalavimai

1. Valstybės narės, laikydamosi duomenų rinkimo srityje priimtų taisyklių, renka biologinius, aplinkosaugos, techninius ir socialinius bei ekonominius duomenis, būtinus žuvininkystės valdymui, tuos duomenis tvarko ir galutiniams naudotojams, įskaitant Komisijos paskirtas įstaigas, užtikrina galimybę juos gauti. Tokių duomenų įsigijimui ir tvarkymui gali būti skiriamas finansavimas iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo laikantis būsimo Sąjungos teisės akto, kuriuo nustatomos finansinės paramos jūrų reikalų ir žuvininkystės politikai 2014–2020 m. laikotarpiu sąlygos. Tais duomenimis visų pirma suteikiama galimybė įvertinti:

▼B

a) naudojamų jūrų biologinių išteklių būklę;

b) žvejybos lygį ir žvejybos veiklos poveikį jūrų biologiniams ištekliams bei jūrų ekosistemoms; ir

c) žvejybos, akvakultūros ir perdirbimo sektorių veiklos Sąjungos ir ne Sąjungos vandenyse socialinius bei ekonominius rezultatus.

2. Duomenų rinkimas, tvarkymas ir naudojimas grindžiami šiais principais:

a) tikslumas, patikimumas ir rinkimas laiku;

b) naudojami koordinavimo mechanizmai siekiant išvengti įvairiems tikslams renkamų duomenų dubliavimosi;

c) surinkti duomenys laikomi saugiai ir yra apsaugoti kompiuterizuotose duomenų bazėse ir atitinkamais atvejais yra prieinami visuomenei, be kita ko, apibendrinti, užtikrinant konfidencialumą;

d) Komisija arba jos paskirtos įstaigos turi prieigą prie nacionalinių duomenų bazių ir surinktų duomenų tvarkymo sistemų, kad galėtų patikrinti, ar duomenys surinkti ir ar jie kokybiški;

e) svarbūs duomenys ir atitinkama jų gavimo metodika laiku teikiami subjektams, kurie mokslinių tyrimų ar valdymo tikslais domisi moksline žuvininkystės sektoriaus duomenų analize, arba suinteresuotosioms šalims, išskyrus tomis aplinkybėmis, kai pagal taikytiną Sąjungos teisę reikalaujama apsauga ir konfidencialumas.

3. Kiekvienais metais valstybės narės pateikia Komisijai ataskaitą apie savo nacionalinių duomenų rinkimo programų vykdymą ir ją padaro viešai prieinama.

Komisija įvertina metinę ataskaitą apie duomenų rinkimą pasikonsultavusi su savo moksline patariamąja įstaiga ir atitinkamais atvejais regioninėmis žuvininkystės valdymo organizacijomis, kuriose Sąjunga yra susitariančioji šalis arba stebėtoja, ir atitinkamomis tarptautinėmis mokslo įstaigomis.

4. Valstybės narės užtikrina mokslinių žuvininkystės valdymo duomenų, be kita ko, socialinių bei ekonominių duomenų, rinkimo ir tvarkymo koordinavimą nacionaliniu lygiu. Šiuo tikslu jos paskiria nacionalinius korespondentus ir rengia metinius nacionalinius koordinavimo posėdžius. Komisijai pranešama apie nacionalinę koordinavimo veiklą, ji kviečiama į koordinavimo posėdžius.

5. Glaudžiai bendradarbiaudamos su Komisija, valstybės narės savo duomenų rinkimo veiklą derina su kitų to paties regiono valstybių narių duomenų rinkimo veikla ir deda visas pastangas suderinti savo veiksmus su trečiosiomis šalimis, kurios turi suverenias teises į tame pačiame regione esančius vandenis arba kurių jurisdikcijai tokie vandenys priklauso.

▼B

6. Duomenys renkami, tvarkomi ir naudojami ekonomiškai efektyviu būdu.

7. Valstybei narei nesurinkus ir (arba) nepateikus duomenų laiku galutiniams naudotojams, gali būti proporcingai sustabdytas arba nutrauktas atitinkamos Sąjungos finansinės paramos mokėjimas tai valstybei narei pagal būsimą Sąjungos teisės aktą, kuriuo nustatomos finansinės paramos jūrų reikalų ir žuvininkystės politikai 2014–2020 m. laikotarpiu sąlygos.

26 straipsnis

Patariamosios mokslo įstaigos

Komisija konsultuojasi su atitinkamomis mokslo įstaigomis. Su ŽMTEK atitinkamais atvejais konsultuojamasi gyvųjų jūrų išteklių išsaugojimo ir valdymo klausimais, įskaitant biologinius, ekonominius, aplinkosauginius, socialinius ir techninius aspektus. Konsultuojantis su mokslo įstaigomis atsižvelgiama į tinkamą viešųjų lėšų valdymą siekiant išvengti tokių įstaigų darbo dubliavimosi.

27 straipsnis

Moksliniai tyrimai ir mokslinės rekomendacijos

1. Valstybės narės vykdo žvejybos ir akvakultūros srities mokslinių tyrimų ir inovacijų programas. Savo žvejybos srities mokslinių tyrimų, inovacijų ir mokslinių rekomendacijų teikimo programas, glaudžiai bendradarbiaudamos su Komisija, jos derina su kitomis valstybėmis narėmis pagal Sąjungos mokslinių tyrimų bei inovacijų programas, atitinkamais atvejais įtraukdamos atitinkamas patariamąsias tarybas. Ta veikla gali būti finansuojama iš Sąjungos biudžeto pagal atitinkamus Sąjungos teisės aktus.

2. Valstybės narės, dalyvaujant atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams, naudodamosi, *inter alia*, turimais Sąjungos finansiniais ištekliais ir tarpusavyje derindamos veiksmus, užtikrina, kad mokslinių rekomendacijų teikimo procese dalyvautų pakankamai atitinkamą kompetenciją turinčių specialistų.

VI DALIS

IŠORĖS POLITIKA

28 straipsnis

Tikslai

1. Kad būtų užtikrintas tausus jūrų biologinių išteklių ir jūrų aplinkos naudojimas, valdymas bei išsaugojimas, Sąjunga žuvininkystės išorės santykiuose laikosi savo tarptautinių įsipareigojimų ir politikos tikslų, taip pat 2 ir 3 straipsniuose išdėstytų tikslų bei principų.

2. Sąjunga visų pirma:

a) aktyviai remia mokslinių žinių ir rekomendacijų plėtojimą ir prie jo prisideda;

▼B

b) didina Sąjungos iniciatyvų politikos suderinamumą, ypač daug dėmesio skirdama aplinkosaugos, prekybos ir vystymosi veiklai, ir didina veiksmų, kurių imamasi vykdant vystomąjį bendradarbiavimą ir mokslinį, techninį bei ekonominį bendradarbiavimą, nuoseklumą;

c) prisideda prie tausios žvejybos veiklos, kuri yra ekonomiškai perspektyvi ir kuria skatinamas užimtumas Sąjungoje;

d) užtikrina, kad Sąjungos žvejybos veikla ne Sąjungos vandenyse būtų grindžiama tais pačiais principais ir standartais, kurie taikytini pagal bendros žuvininkystės politikos srities Sąjungos teisę, ir kartu skatina Sąjungos veiklos vykdytojams sudaryti vienodas sąlygas kitų trečiųjų šalių veiklos vykdytojų atžvilgiu;

e) visose tarptautinėse srityse skatina ir remia veiksmus, reikalingus NNN žvejybai panaikinti;

f) skatina regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų (RŽVO) atitikties komitetų steigimą ir stiprinimą, periodinių nepriklausomų veiklos rezultatų peržiūrų ir atitinkamų taisomųjų veiksmų vykdymą, įskaitant veiksmingas ir atgrasomas sankcijas, kurios turi būti taikomos remiantis skaidrumo ir nediskriminavimo principais.

3. Šios dalies nuostatos nedaro poveikio specialioms tarptautinių susitarimų nuostatoms pagal Sutarties 218 straipsnį.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Tarptautinės žuvininkystės organizacijos

29 straipsnis

Sąjungos veikla tarptautinėse žuvininkystės organizacijose

1. Sąjunga aktyviai remia žuvininkystės srityje veikiančių tarptautinių organizacijų, įskaitant RŽVO, veiklą ir prie jos prisideda.

2. Sąjungos pozicija žuvininkystės srityje veikiančiose tarptautinėse organizacijose ir RŽVO grindžiama patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis, siekiant užtikrinti, kad žuvų ištekliai būtų valdomi laikantis 2 straipsnyje nustatytų tikslų, ypač jo 2 dalies ir 5 dalies c punkto. Sąjunga stengiasi vadovauti RŽVO veiklos rezultatų gerinimo procesui, kad jos galėtų geriau išsaugoti ir valdyti jų kompetencijai priklausančius gyvuosius jūrų išteklius.

3. Sąjunga aktyviai remia tinkamų ir skaidrių mechanizmų, skirtų žvejybos galimybėms skirstyti, rengimą.

4. Sąjunga skatina RŽVO tarpusavio bendradarbiavimą, jų atitinkamų reguliavimo sistemų suderinamumą ir remia mokslinių žinių ir rekomendacijų plėtojimą siekdama užtikrinti, kad jų rekomendacijos būtų grindžiamos tokiomis mokslinėmis rekomendacijomis.

▼B

30 straipsnis

Tarptautinių nuostatų laikymasis

Sąjunga, be kita ko, per Europos žuvininkystės kontrolės agentūrą (toliau – agentūra), bendradarbiauja su trečiosiomis šalimis ir žuvininkystės srityje veikiančiomis tarptautinėmis organizacijomis, įskaitant RŽVO, kad būtų sustiprintas priemonių, ypač skirtų kovoti su NNN žvejyba, laikymasis, siekiant užtikrinti, kad būtų griežtai laikomasi tokių tarptautinių organizacijų patvirtintų priemonių.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Tausios žvejybospartnerystės susitarimai

31 straipsnis

Tausios žvejybos partnerystės susitarimų principai ir tikslai

1. Tausios žvejybos partnerystės susitarimais su trečiosiomis šalimis nustatoma teisinio, aplinkosauginio, ekonominio ir socialinio trečiųjų šalių vandenyse Sąjungos žvejybos laivais vykdomos žvejybos veiklos valdymo sistema.

Tokia sistema gali apimti:

a) būtinų mokslo ir mokslinių tyrimų institucijų plėtojimą ir rėmimą;

b) stebėsenos, kontrolės bei priežiūros gebėjimus;

c) kitus gebėjimų stiprinimo elementus, susijusius su trečiosios šalies tausios žuvininkystės politikos plėtojimu.

2. Siekiant užtikrinti tausų jūrų biologinių išteklių perviršio naudojimą, Sąjunga stengiasi užtikrinti, kad tausios žvejybos partnerystės susitarimai su trečiosiomis šalimis būtų abipusiškai naudingi Sąjungai ir atitinkamai trečiajai šaliai, įskaitant jos vietos gyventojus ir žvejybos sektorių, ir kad jais būtų prisidedama prie Sąjungos laivynų veiklos tęstinumo ir būtų siekiama gauti tinkamą esamo perviršio dalį, atitinkančią Sąjungos laivynų interesus.

3. Siekiant užtikrinti, kad pagal tausios žvejybos partnerystės susitarimus žvejojantys Sąjungos laivai tam tikrais atvejais laikytųsi panašių standartų, kaip taikomi Sąjungos vandenyse žvejojantiems Sąjungos žvejybos laivams, Sąjunga stengiasi į tausios žvejybos partnerystės susitarimus įtraukti atitinkamas nuostatas dėl įpareigojimo iškrauti žuvis ir žvejybos produktus.

▼B

4. Sąjungos žvejybos laivai gali žvejoti tik leidžiamo sužvejoti kiekio perviršį, kaip nurodyta UNCLOS 62 straipsnio 2 ir 3 dalyse, kuris aiškiai bei skaidriai nustatomas remiantis patikimiausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis ir atitinkama informacija apie bendras visų laivynų konkrečių išteklių žvejybos pastangas, kuria keičiasi Sąjunga ir trečioji šalis. Kelių valstybių teritorijoje esančių arba toli migruojančių žuvų išteklių atveju nustatant galimus žvejoti išteklius turėtų būti deramai atsižvelgiama į regionų lygiu atliktus mokslinius įvertinimus, taip pat į atitinkamų RŽVO patvirtintas išsaugojimo ir valdymo priemones.

5. Sąjungos žvejybos laivai nevykdo veiklos trečiosios šalies, su kuria galioja tausios žvejybos partnerystės susitarimas, vandenyse, išskyrus atvejus, kai jie turi žvejybos leidimą, kuris buvo išduotas laikantis tokio susitarimo.

6. Sąjunga užtikrina, kad į tausios žvejybos partnerystės susitarimus būtų įtraukta nuostata dėl pagarbos demokratijos principams ir žmogaus teisėms, kuri yra esminis tokio susitarimo elementas.

Į tuos susitarimus, kiek įmanoma, taip pat įtraukiama:

a) nuostata, pagal kurią draudžiama sudaryti palankesnes sąlygas tuose vandenyse žvejojantiems kitiems laivynams, nei tas, kurios suteiktos Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams, įskaitant sąlygas dėl išteklių išsaugojimo, plėtojimo ir valdymo bei finansinių susitarimų, rinkliavų ir teisių, susijusių su žvejybos leidimų išdavimu;

b) išimtinė nuostata, susijusi su 5 dalyje nustatyta taisykle.

7. Sąjungos lygmeniu dedamos pastangos stebėti Sąjungos žvejybos laivų, žvejojančių ne Sąjungos vandenyse ne pagal tausios žvejybos partnerystės susitarimus, veiklą.

8. Valstybės narės užtikrina, kad su jų vėliava plaukiojantys ir ne Sąjungos vandenyse žvejojantys Sąjungos žvejybos laivai, galėtų pateikti išsamius ir tikslius dokumentus apie visą žvejybos ir perdirbimo veiklą.

9. 5 dalyje nurodytas žvejybos leidimas išduodamas laivui, kuris buvo išbrauktas iš Sąjungos žvejybos laivynų registro ir po to per 24 mėnesius vėl buvo į jį įtrauktas, tik tuo atveju, kai to laivo savininkas vėliavos valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms pateikė visus duomenis, kurių reikia nustatyti, kad tuo laikotarpiu laivo vykdoma žvejyba visiškai atitiko standartus, taikytinus su Sąjungos vėliava plaukiojančiam laivui.

Kai valstybė, suteikusi teisę plaukioti su jos vėliava laikotarpiu, kai laivas nebuvo Sąjungos žvejybos laivynų registre, pagal Sąjungos teisę buvo pripažinta kaip nebendradarbiaujanti valstybė kovos su NNN žvejyba, atgrasymo nuo jos ir jos panaikinimo srityje arba kaip valstybė, leidžianti netausiai naudoti gyvuosius jūrų išteklius, toks žvejybos leidimas išduodamas tik jei nustatoma, kad laivo žvejybos operacijos buvo nutrauktos ir savininkas nedelsiant ėmėsi veiksmų, kad laivas būtų pašalintas iš tos valstybės registro.

▼B

10. Komisija užtikrina, kad būtų atlikti nepriklausomi tausios žvejybos partnerystės susitarimo kiekvieno protokolo *ex ante* ir *ex post* įvertinimai, ir pateikia juos Europos Parlamentui ir Tarybai pakankamai iš anksto prieš tai, kai Tarybai pateikia rekomendaciją suteikti įgaliojimus pradėti derybas dėl pakeisiančio protokolo. Tokių įvertinimų santrauka padaroma viešai prieinama.

32 straipsnis

Finansinė parama

1. Sąjunga, įgyvendindama tausios žvejybos partnerystės susitarimus, teikia trečiosioms šalims finansinę paramą, kuria siekiama:

a) padengti dalį prieigos prie žvejybos išteklių trečiosios šalies vandenyse suteikimo išlaidų; prieigos prie žvejybos išteklių išlaidų dalis, kurią turi sumokėti Sąjungos laivų savininkai, įvertinama kiekviename tausios žvejybos partnerystės susitarime arba jo protokole ir turi būti teisinga, nediskriminacinė bei atitikti naudojantis prieigos sąlygomis gaunamą naudą;

b) nustatyti valdymo sistemą, įskaitant būtinų mokslo ir mokslinių tyrimų institucijų plėtojimą ir išlaikymą, skatinti konsultacijų su interesų grupėmis procesus ir stebėsenos, kontrolės bei priežiūros ir kitų gebėjimų, susijusių su trečiosios šalies įgyvendinamos tausios žuvininkystės politikos plėtojimu, stiprinimą. Tokia finansinė parama teikiama su sąlyga, kad būtų pasiekti konkretūs rezultatai ir ji papildytų atitinkamoje trečiojoje šalyje įgyvendinamus plėtojimo projektus ir programas bei būtų su jais suderinama.

2. Pagal kiekvieną tausios žvejybos partnerystės susitarimą sektoriams teikiama finansinė parama atsiejama nuo mokėjimų už prieigą prie žvejybos išteklių. Sąjunga reikalauja pasiekti konkrečius rezultatus, kurie yra finansinės paramos mokėjimų sąlyga, ir atidžiai stebi pažangą.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Bendro intereso išteklių valdymas

33 straipsnis

Bendro Sąjungos ir trečiųjų šalių intereso išteklių valdymo principai bei tikslai ir susitarimai dėl keitimosi ir bendro valdymo

1. Tais atvejais, kai bendro intereso išteklius naudoja ir trečiosios šalys, Sąjunga bendradarbiauja su tomis trečiosiomis šalimis siekdama užtikrinti, kad tie ištekliai būtų valdomi tausiu būdu, kuris atitinka šį reglamentą, ir visų pirma 2 straipsnio 2 dalyje nustatytą tikslą. Jeigu nepasiekiama oficialaus susitarimo, Sąjunga kiek įmanoma stengiasi pasiekti bendrą susitarimą dėl tokių išteklių žvejybos, kad būtų įmanoma juos valdyti tausiai, visų pirma dėl 2 straipsnio 2 dalyje nurodyto tikslo, tokiu būdu skatindama Sąjungos veiklos vykdytojams sudaryti tokias pačias sąlygas.

▼B

2. Kad būtų užtikrintas išteklių, kurie yra bendri su trečiosiomis šalimis, tausus naudojimas ir garantuojamas Sąjungos laivynų žvejybos operacijų stabilumas, Sąjunga, laikydamasi UNCLOS, deda pastangas, kad nustatytų dvišalius arba daugiašalius susitarimus su trečiosiomis šalimis, bendram išteklių valdymui, įskaitant, atitinkamais atvejais galimybes naudotis vandenimis bei ištekliais ir tokio naudojimosi sąlygų nustatymą, išsaugojimo priemonių derinimą ir keitimąsi žvejybos galimybėmis.

VII DALIS

AKVAKULTŪRA

34 straipsnis

Tvarios akvakultūros skatinimas

1. Kad būtų skatinamas tvarumas ir padedama užtikrinti apsirūpinimo maistu saugumą ir maisto tiekimą, ekonomikos augimą ir užimtumą, Komisija nustato neprivalomas Sąjungos strategines gaires dėl bendrų tvarios akvakultūros veiklos plėtojimo prioritetų ir tikslų. Tose strateginėse gairėse atsižvelgiama į atitinkamą pradinę padėtį bei skirtingas aplinkybes visoje Sąjungoje ir jos sudaro daugiamečių nacionalinių strateginių planų pagrindą ir jomis siekiama:

a) padidinti akvakultūros sektoriaus konkurencingumą ir remti jo plėtojimą bei inovacijas;

b) mažinti administracinę naštą ir siekti, kad Sąjungos teisė būtų veiksmingiau įgyvendinama ir ja būtų geriau atsižvelgiama į suinteresuotųjų subjektų poreikius;

c) skatinti ekonominę veiklą;

d) įvairinti ir gerinti gyvenimo kokybę pakrantės regionuose ir krašto gilumos vietovėse;

e) integruoti akvakultūros veiklą į jūrų, pakrančių ir krašto gilumos teritorijų planavimą.

2. Valstybės narės ne vėliau kaip 2014 m. juin 30 d. parengia akvakultūros veiklos plėtojimo jų teritorijoje daugiamečius nacionalinius strateginius planus.

3. Daugiamečiame nacionaliniame strateginiame plane nustatomi valstybės narės tikslai ir priemonės bei tvarkaraščiai jiems pasiekti.

4. Daugiamečiais nacionaliniais strateginiais planais visų pirma siekiama:

a) supaprastinti administracinę tvarką, ypač susijusią su įvertinimais, poveikio įvertinimais ir licencijomis;

b) užtikrinti akvakultūros veiklos vykdytojams pakankamą tikrumą galimybės naudotis vandenimis ir erdve srityje;

c) nustatyti aplinkos, ekonominio ir socialinio tvarumo rodiklius;

▼B

d) įvertinti kitą galimą tarpvalstybinį poveikį, ypač jūrų biologiniams ištekliams ir jūrų ekosistemoms, kaimyninėse valstybėse narėse;

e) sukurti nacionalinių tyrimų programų sinergijas ir užmegzti sektoriaus ir mokslo bendruomenės bendradarbiavimą;

f) skatinti tvaraus geros kokybės maisto konkurencinį pranašumą;

g) skatinti akvakultūros veiklą ir tyrimus siekiant didinti teigiamą poveikį aplinkai bei žuvų ištekliams ir mažinti neigiamą poveikį, be kita ko, mažinti spaudimą pašarų gamybai naudojamiems žuvų ištekliams, ir didinti efektyvų išteklių naudojimą.

5. Valstybės narės keičiasi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais taikydamos daugiamečiuose nacionaliniuose strateginiuose planuose numatytų nacionalinių priemonių atvirąjį koordinavimo metodą.

6. Komisija skatina valstybes nares keistis informacija bei geriausios praktikos pavyzdžiais ir sudaro palankias sąlygas koordinuoti daugiamečiame nacionaliniame strateginiame plane numatytas nacionalines priemones.

VIII DALIS

BENDRAS RINKOS ORGANIZAVIMAS

35 straipsnis

Tikslai

1. Nustatomas bendras žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimas (bendras rinkų organizavimas), kuriuo siekiama:

a) padėti siekti 2 straipsnyje nustatytų tikslų, visų pirma tausaus gyvųjų jūrų biologinių išteklių naudojimo;

b) sudaryti žvejybos ir akvakultūros sektoriui sąlygas tinkamu lygiu taikyti bendrą žuvininkystės politiką;

c) stiprinti Sąjungos žvejybos ir akvakultūros sektoriaus, ypač gamintojų, konkurencingumą;

d) didinti rinkų skaidrumą ir stabilumą, ypač susijusį su ekonominėmis žiniomis ir informacija apie Sąjungos žvejybos ir akvakultūros produktų rinkas visoje tiekimo grandinėje, užtikrinti geresnį pridėtinės vertės paskirstymą visoje sektoriaus tiekimo grandinėje, gerinti vartotojų informavimą bei informuotumą platinant pranešimus ir ženklinant etiketėmis, kuriose pateikiama suprantama informacija;

e) padėti užtikrinti vienodas visų Sąjungoje parduodamų produktų pardavimo sąlygas skatinant tausų žvejybos išteklių naudojimą;

▼B

f) padėti užtikrinti, kad vartotojams būtų tiekiami įvairūs žvejybos ir akvakultūros produktai;

g) teikti vartotojams patikrinamą ir tikslią informaciją apie produkto kilmę ir jo pagaminimo būdą, visų pirma žymint ir ženklinant.

2. Bendras rinkų organizavimas taikomas Europos parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1379/2013 ([1]) I priede išvardytiems žvejybos ir akvakultūros produktams, kuriais prekiaujama Sąjungoje.

3. Bendrą rinkų organizavimą visų pirma sudaro:

a) sektoriaus organizavimas, įskaitant rinkos stabilizavimo priemones;

b) žvejybos ir akvakultūros produktų gamintojų organizacijų gamybos ir prekybos planai;

c) bendri prekybos standartai;

d) vartotojų informavimas.

IX DALIS

KONTROLĖ IR VYKDYMO UŽTIKRINIMAS

36 straipsnis

Tikslai

1. Bendros žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis užtikrinamas taikant veiksmingą Sąjungos žuvininkystės kontrolės sistemą, įskaitant kovą su NNN žvejyba.

2. Bendros žuvininkystės politikos kontrolės ir vykdymo užtikrinimo sistema visų pirma grindžiama ir ją sudaro šie principai:

a) visuotinis, integruotas ir bendras požiūris;

b) valstybių narių, Komisijos ir Agentūros bendradarbiavimas ir veiksmų derinimas;

c) ekonominis efektyvumas ir proporcingumas;

d) efektyvių kontrolės technologijų naudojimas žuvininkystės duomenų prieinamumui ir kokybei užtikrinti;

e) Sąjungos kontrolės, tikrinimo ir vykdymo užtikrinimo sistema;

f) rizika grindžiama strategija, kurioje daugiausia dėmesio skiriama sistemingiems ir automatiniams visų turimų susijusių duomenų kryžminiams patikrinimams;

g) taisyklių laikymosi ir bendradarbiavimo kultūros diegimas tarp visų veiklos vykdytojų ir žvejų;

Sąjunga patvirtina tinkamas priemones trečiųjų šalių, leidžiančių vykdyti netausią žvejybą, atžvilgiu.

([1]) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

▼B

3. Valstybės narės patvirtina tinkamas priemones, skirtas užtikrinti bendros žuvininkystės politikos srities veiklos kontrolę, tikrinimą ir vykdymą, įskaitant veiksmingų, proporcingų ir atgrasomų sankcijų nustatymą.

▼M1

5. Nukrypstant nuo 1 dalies, Prancūzijai iki 2021 m. gruodžio 31 d. netaikoma prievolė į savo Sąjungos žvejybos laivų registrą įtraukti laivus, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu 10 m ir kurie eksploatuojami iš Majoto.

6. Iki 2021 m. gruodžio 31 d. Prancūzija tvarko laikiną žvejybos laivų, kurių bendras ilgis yra mažesnis negu 10 m ir kurie eksploatuojami iš Majoto, registrą. Tame registre pateikiamas bent jau kiekvieno laivo pavadinimas, bendras ilgis ir identifikavimo kodas. Laikiname registre įregistruoti laivai laikomi Majote registruotais laivais.

▼B

37 straipsnis

Įsipareigojimų laikymosi ekspertų grupė

1. Komisija įsteigia įsipareigojimų laikymosi ekspertų grupę, kuri vertina įsipareigojimų pagal Sąjungos žuvininkystės kontrolės sistemą įgyvendinimą ir laikymąsi, sudaro tam palankesnes sąlygas ir stiprina tų įsipareigojimų įgyvendinimą bei laikymąsi.

2. Įsipareigojimų laikymosi ekspertų grupę sudaro Komisijos ir valstybių narių atstovai. Europos Parlamento prašymu Komisija gali paprašyti Europos Parlamento atsiųsti ekspertus dalyvauti ekspertų grupės posėdžiuose. Agentūra gali dalyvauti įsipareigojimų laikymosi ekspertų grupės posėdžiuose kaip stebėtoja.

3. Ekspertų grupė visų pirma:

a) reguliariai peržiūri klausimus dėl įsipareigojimų pagal Sąjungos žuvininkystės kontrolės sistemą laikymosi ir įgyvendinimo ir nustato galimus bendro intereso sunkumus įgyvendinant bendrosios žuvininkystės politikos taisykles;

b) rengia rekomendacijas dėl bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių įgyvendinimo, įskaitant Sąjungos finansinės paramos prioritetų nustatymą; ir

c) keičiasi informacija apie kontrolės ir tikrinimo veiklą, įskaitant kovą su NNN žvejyba.

4. Ekspertų grupė reguliariai visapusiškai informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie 3 dalyje nurodytą su įsipareigojimų laikymusi susijusią veiklą.

38 straipsnis

Naujų kontrolės technologijų ir duomenų tvarkymo sistemų bandomieji projektai

Komisija ir valstybės narės gali įgyvendinti naujų kontrolės technologijų ir duomenų tvarkymo sistemų bandomuosius projektus.

▼B

39 straipsnis

Prisidėjimas prie kontrolės, tikrinimo, vykdymo užtikrinimo ir duomenų rinkimo išlaidų padengimo

Valstybės narės gali reikalauti, kad jų veiklos vykdytojai proporcingai prisidėtų prie Sąjungos žuvininkystės kontrolės sistemos įgyvendinimo veiklos ir duomenų rinkimo išlaidų padengimo.

X DALIS

FINANSINĖS PRIEMONĖS

40 straipsnis

Tikslai

Gali būti teikiama Sąjungos finansinė parama, kuria padedama siekti 2 straipsnyje nustatytų tikslų.

41 straipsnis

Finansinės paramos teikimo valstybėms narėms sąlygos

1. Laikantis taikytinuose Sąjungos teisės aktuose apibrėžtinų sąlygų, Sąjungos finansinė parama valstybėms narėms teikiama tik tuo atveju, jei jos laikosi bendros žuvininkystės politikos taisyklių.

2. Jei valstybės narės nesilaiko bendros žuvininkystės politikos taisyklių, pagal bendrą žuvininkystės politiką skiriamos Sąjungos finansinės paramos mokėjimas gali būti nutrauktas, laikinai sustabdytas arba išmokoms gali būti taikomas finansinis koregavimas. Tokios priemonės turi būti proporcingos atsižvelgiant į taisyklių nesilaikymo pobūdį, sunkumą, trukmę ir pasikartojimą.

42 straipsnis

Finansinės paramos teikimo veiklos vykdytojams sąlygos

1. Laikantis taikytinuose Sąjungos teisės aktuose apibrėžtinų sąlygų, Sąjungos finansinė parama veiklos vykdytojams teikiama tik tuo atveju, jei jie laikosi bendros žuvininkystės politikos taisyklių.

2. Taikant specialias taisykles, kurios turi būti priimtos, veiklos vykdytojams padarius sunkių bendros žuvininkystės politikos taisyklių pažeidimų, jie laikinai arba visam laikui netenka galimybės gauti Sąjungos finansinę paramą ir (arba) ta parama jiems gali būti sumažinta. Tokios priemonės, kurių imasi valstybė narė, yra atgrasomos, veiksmingos ir proporcingos atsižvelgiant į sunkių pažeidimų pobūdį, sunkumą, trukmę ir pasikartojimą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad Sąjungos finansinė parama būtų skirta tik tais atvejais, jei vienerius metus prieš paraiškos gauti Sąjungos finansinę paramą pateikimo dieną atitinkamam veiklos vykdytojui nebuvo taikytos sankcijos už sunkius pažeidimus.

▼B

XI DALIS

PATARIAMOSIOS TARYBOS

43 straipsnis

Patariamųjų tarybų steigimas

1. Siekiant paskatinti proporcingą atstovavimą visiems suinteresuotiesiems subjektams pagal 45 straipsnio 1 dalį ir padėti įgyvendinti 2 straipsnyje nustatytus tikslus, kiekvienam III priede nurodytam geografiniam rajonui arba kompetencijos zonai įsteigiamos patariamosios tarybos.

2. Laikantis III priedo, visų pirma įsteigiamos šios naujos patariamosios tarybos:

a) Atokiausių regionų patariamoji taryba, suskirstyta į tris skyrius kiekvienam iš šių jūros baseinų (Vakarų Atlanto, Rytų Atlanto ir Indijos vandenyno);

b) Akvakultūros patariamoji taryba;

c) Rinkų patariamoji taryba;

d) Juodosios jūros patariamoji taryba.

3. Kiekviena patariamoji taryba nustato savo darbo tvarkos taisykles.

44 straipsnis

Patariamųjų tarybų užduotys

1. Taikydama šį reglamentą, Komisija prireikus konsultuojasi su patariamosiomis tarybomis.

2. Patariamosios tarybos gali:

a) teikti Komisijai ir atitinkamai valstybei narei rekomendacijas ir pasiūlymus dėl žuvininkystės valdymo ir socialinių bei ekonominių ir išsaugojimo aspektų, susijusių su žvejyba bei akvakultūra, ir, visų pirma, rekomendacijas dėl to, kaip supaprastinti žuvininkystės valdymo taisykles;

b) informuoti Komisiją ir valstybes nares apie problemas, susijusias su žuvininkystės ir, atitinkamais atvejais, akvakultūros valdymu ir socialiniais bei ekonominiais ir išsaugojimo aspektais jų geografiniame rajone ar kompetencijos zonoje, ir siūlyti sprendimus toms problemoms įveikti;

c) glaudžiai bendradarbiaudamos su mokslininkais padėti rinkti, teikti ir analizuoti duomenis, būtinus išsaugojimo priemonėms plėtoti.

Jeigu tam tikru klausimu bendrai suinteresuotos dvi ar daugiau patariamųjų tarybų, jos derina savo pozicijas, kad priimtų bendras rekomendacijas tuo klausimu.

▼B

3. Su patariamosiomis tarybomis dėl bendrų rekomendacijų konsultuojamasi pagal 18 straipsnį. Komisija ir valstybės narės gali su jomis konsultuotis ir dėl kitų priemonių. Į jų rekomendacijas atsižvelgiama. Tos konsultacijos nedaro poveikio konsultacijoms su ŽMTEK arba kitomis mokslo įstaigomis. Patariamųjų tarybų nuomonės gali būti teikiamos visoms susijusioms valstybėms narėms ir Komisijai.

4. Komisija ir atitinkamais atvejais atitinkamos valstybės narės per du mėnesius atsako į kiekvieną pagal 1 dalį gautą rekomendaciją, pasiūlymą arba informaciją. Jeigu galutinės patvirtintos priemonės neatitinka pagal 1 dalį gautų patariamųjų tarybų nuomonių, rekomendacijų ir pasiūlymų, Komisija arba atitinkama valstybė narė išsamiai išdėsto neatitikimo priežastis.

45 straipsnis

Patariamųjų tarybų sudėtis, veikimas ir finansavimas

1. Patariamąsias tarybas sudaro:

a) organizacijos, atstovaujančios žvejybos ir, atitinkamais atvejais, akvakultūros veiklos vykdytojams, ir perdirbimo bei prekybos sektorių atstovai;

b) kitos interesų grupės, kurioms bendra žuvininkystės politika daro poveikį, pavyzdžiui, aplinkosaugos organizacijos ir vartotojų grupės.

2. Kiekvieną patariamąją tarybą sudaro generalinė asamblėja ir vykdomasis komitetas, įskaitant atitinkamais atvejais sekretoriatą ir darbo grupes, kurios sprendžia regioninio bendradarbiavimo klausimus pagal 18 straipsnį ir nustato savo veikimui būtinas priemones.

3. Patariamosios tarybos veikia ir gauna finansavimą kaip nustatyta III priede.

4. Komisijai pagal 46 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, nustatančiusišsamias patariamųjų tarybų veikimo taisykles.

XII DALIS

PROCEDŪRINĖS NUOSTATOS

46 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 11 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 2, 3, 6, 7 dalyse ir 45 straipsnio 4 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. gruodžio 29 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

▼B

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 11 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 2, 3, 6, 7 dalyse ir 45 straipsnio 4 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 11 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 2, 3, 6, 7 dalis ir 45 straipsnio 4 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

47 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Žuvininkystės ir akvakultūros komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės dėl įgyvendinimo akto projekto, kuris turi būti priimtas pagal 23 straipsnį, nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima, ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

XIII DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

48 straipsnis

Panaikinimas ir daliniai pakeitimai

1. Reglamentas (EB) Nr. 2371/2002 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

2. Sprendimas 2004/585/EB panaikinamas nuo pagal šio reglamento 45 straipsnio 4 dalį priimtų taisyklių įsigaliojimo dienos.

3. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1954/2003 ([1]) 5 straipsnis išbraukiamas.

([1]) 2003 m. lapkričio 4 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1954/2003 dėl su tam tikromis Bendrijos žvejybos vietomis ir ištekliais susijusios žvejybinės pastangos valdymo ir pakeičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2847/93 bei panaikinantis Reglamentus (EB) Nr. 685/95 bei (EB) Nr. 2027/95 (OL L 289, 2003 11 7, p. 1).

▼B

4. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 639/2004 ([1]) panaikinamas.

5. Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 105 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„3a. Nukrypstant nuo 2 ir 3 dalių, sužvejotam kiekiui, kuriam taikomas įpareigojimas iškrauti laimikį pagal 2013 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos (*) 15 straipsnį, netaikomas joks daugiklis, jei pereikvotų išteklių kiekio ir leidžiamo iškrovimo santykis neviršija 10 %.

(*) 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 23)“.

49 straipsnis

Peržiūra

Komisija ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl bendros žuvininkystės politikos veikimo.

50 straipsnis

Metinė ataskaita

Komisija kasmet kuo anksčiau po to, kai priimamas tų metų Tarybos reglamentas, kuriuo nustatomos žvejybos galimybės Sąjungos vandenyse ir Sąjungos laivams tam tikruose ne Sąjungos vandenyse, teikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl pažangos siekiant didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio tikslų ir dėl žuvų išteklių padėties.

51 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

([1]) 2004 m. kovo 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 639/2004, dėl atokiausiose Bendrijos regionuose registruoto žvejybos laivyno valdymo (OL L 102, 2004 4 7, p. 9).

▼B

I PRIEDAS

GALIMYBĖS ŽVEJOTI PAKRANTĖS VANDENYSE, KAIP APIBRĖŽTA 5 STRAIPSNIO 2 DALYJE

1. **Jungtinės karalystės pakrantės vandenys**

A. PRANCŪZIJOS GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Jungtinės Karalystės pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į rytus nuo Beriko prie Tvido Į rytus nuo Coquet salos	Silkės	Neribojama
2. Į rytus nuo Flamboro kyšulio Į rytus nuo Spurn kyšulio	Silkės	Neribojama
3. Į rytus nuo Loustofto Į pietus nuo Laim Ridžiso	Visos rūšys	Neribojama
4. Į pietus nuo Laim Ridžiso Į pietus nuo Edistouno	Priedugnio žuvys	Neribojama
5. Į pietus nuo Edistouno Į pietvakarius nuo Longships	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Šukuotės	Neribojama
	Omarai	Neribojama
	Vėžiai	Neribojama
6. Į pietvakarius nuo Longships Į šiaurės vakarus nuo Hartlando kyšulio	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Vėžiai	Neribojama
	Omarai	Neribojama
7. Nuo Hartlando kyšulio iki linijos nuo Landžio salos šiaurinės dalies	Priedugnio žuvys	Neribojama
8. Nuo linijos į vakarus nuo Landžio salos iki Kardigano uosto	Visos rūšys	Neribojama
9. Į šiaurę nuo Lynas kyšulio Į rytus nuo Morkamo įlankos laivo švyturio	Visos rūšys	Neribojama
10. Dauno grafystė	Priedugnio žuvys	Neribojama
11. Į šiaurės rytus nuo New Island Į pietvakarius nuo Sanda salos	Visos rūšys	Neribojama
12. Į šiaurę nuo Portstiuarto Į vakarus nuo Baros kyšulio	Visos rūšys	Neribojama
13. 57°40' šiaurės platumos Į vakarus nuo Luiso kyšulio	Visos rūšys, išskyrus kiaukutinius	Neribojama
14. St. Kilda, Flannan salos	Visos rūšys	Neribojama
15. Į vakarus nuo linijos, jungiančios Luiso kyšulio švyturį su tašku 59°30'šiaurės platumos, 5°45' vakarų ilgumos	Visos rūšys	Neribojama

▼B

B. AIRIJOS GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Jungtinės Karalystės pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į šiaurę nuo Lynas kyšulio Į pietus nuo Mull of Galloway	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Norveginiai omarai	Neribojama
2. Į vakarus nuo Mull of Oa Į vakarus nuo Baros kyšulio	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Norveginiai omarai	Neribojama

C. VOKIETIJOS GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Jungtinės Karalystės pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į rytus nuo Šetlando salų ir Fair salos tarp linijų, nubrėžtų į pietvakarius nuo Sumbrugh kyšulio švyturio į šiaurės rytus nuo Skroo švyturio ir į pietvakarius nuo Skadan švyturio	Silkės	Neribojama
2. Į rytus nuo Beriko prie Tvido, į rytus nuo Whitby High švyturio	Silkės	Neribojama
3. Į rytus nuo North Foreland švyturio, į pietus nuo naujojo Dandženeso švyturio	Silkės	Neribojama
4. Zona aplink St. Kilda	Silkės	Neribojama
	Skumbrės	Neribojama
5. Į vakarus nuo linijos, jungiančios Luiso kyšulio švyturį su tašku 59°30' šiaurės platumos, 5°45'vakarų ilgumos	Silkės	Neribojama
6. Zona aplink North Rona ir Sulisker (Sulasgeir)	Silkės	Neribojama

D. NYDERLANDŲ GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Jungtinės Karalystės pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į rytus nuo Šetlando salų ir Fair salos tarp linijų, nubrėžtų į pietvakarius nuo Sumburgh kyšulio švyturio į šiaurės rytus nuo Skroo švyturio ir į pietvakarius nuo Skadan švyturio	Silkės	Neribojama

▼B

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
2. Į rytus nuo Beriko prie Tvido, į rytus nuo Flamboro kyšulio	Silkės	Neribojama
3. Į rytus nuo North Foreland, į pietus nuo naujojo Dandženeso švyturio	Silkės	Neribojama

E. BELGIJOS GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Jungtinės Karalystės pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į rytus nuo Beriko prie Tvido Į rytus nuo Coquet salos	Silkės	Neribojama
2. Į šiaurę nuo Kromerio Į rytus nuo North Foreland	Priedugnio žuvys	Neribojama
3. Į rytus nuo North Foreland Į pietus nuo naujojo Dandženeso švyturio	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Silkės	Neribojama
4. Į pietus nuo naujojo Dandženeso švyturio, į pietus nuo Selsiokyšulio	Priedugnio žuvys	Neribojama
5. Į pietryčius nuo Straight Point, į šiaurės vakarus nuo South Bishop	Priedugnio žuvys	Neribojama

2. **Airijos pakrantės vandenys**

A. PRANCŪZIJOS GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Airijos pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į šiaurės vakarus nuo Erris Head Į vakarus nuo Sybil Point	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Norveginiai omarai	Neribojama
2. Į pietus nuo Mizen Head Į pietus nuo Stags	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Norveginiai omarai	Neribojama
	Skumbrės	Neribojama
3. Į pietus nuo Stags Į pietus nuo Korko	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Norveginiai omarai	Neribojama
	Skumbrės	Neribojama
	Silkės	Neribojama
4. Į pietus nuo Korko, į pietus nuo Karnsoro kyšulio	Visos rūšys	Neribojama
5. Į pietus nuo Karnsoro kyšulio, į pietryčius nuo Haulbowline	Visos rūšys, išskyrus kiaukutinius	Neribojama

▼B

B. JUNGTINĖS KARALYSTĖS GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Airijos pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į pietus nuo Mine Head Huko kyšulys	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Silkės	Neribojama
	Skumbrės	Neribojama
2. Huko kyšulys Karlingfordo įlanka	Priedugnio žuvys	Neribojama
	Silkės	Neribojama
	Skumbrės	Neribojama
	Norveginiai omarai	Neribojama
	Šukuotės	Neribojama

C. NYDERLANDŲ GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Airijos pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į pietus nuo Stags Į pietus nuo Karnsoro kyšulio	Silkės	Neribojama
	Skumbrės	Neribojama

D. VOKIETIJOS GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Airijos pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į pietus nuo Old Head of Kinsale Į pietus nuo Karnsoro kyšulio	Silkės	Neribojama
2. Į pietus nuo Korko Į pietus nuo Karnsoro kyšulio	Skumbrės	Neribojama

E. BELGIJOS GALIMYBĖS ŽVEJOTI

Geografinis rajonas	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Airijos pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)		
1. Į pietus nuo Korko Į pietus nuo Karnsoro kyšulio	Priedugnio žuvys	Neribojama
2. Į rytus nuo Viklou kyšulio Į pietryčius nuo Karlingfordo įlankos	Priedugnio žuvys	Neribojama

▼B

3. **Belgijos pakrantės vandenys**

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Nuo 3 iki 12 jūrmylių	Nyderlandai	Visos rūšys	Neribojama
	Prancūzija	Silkės	Neribojama

4. **Danijos pakrantės vandenys**

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Šiaurės jūros pakrantė (Danijos ir Vokietijos siena iki Hanstholmo) (nuo 6 iki 15 jūrmylių)			
Danijos ir Vokietijos siena iki Blovando kyšulio	Vokietija	Plekšniažuvės	Neribojama
		Krevetės	Neribojama
	Nyderlandai	Plekšniažuvės	Neribojama
		Pailgosios žuvys	Neribojama
Nuo Blovando kyšulio iki Bovbjerg	Belgija	Menkės	Neribojama tik nuo birželio 1d. iki liepos 31 d.
		Juodadėmės menkės	Neribojama tik nuo birželio 1 d. iki liepos 31 d.
	Vokietija	Plekšniažuvės	Neribojama
	Nyderlandai	Jūrinės plekšnės	Neribojama
		Jūrų liežuviai	Neribojama
Nuo Tiuboriono iki Hanstholmo	Belgija	Paprastieji merlangai	Neribojama tik nuo birželio 1d. iki liepos 31 d.
		Jūrinės plekšnės	Neribojama tik nuo birželio 1 d. iki liepos 31 d.
	Vokietija	Plekšniažuvės	Neribojama
		Šprotai	Neribojama
		Menkės	Neribojama
		Ledjūrio menkės	Neribojama
		Juodadėmės menkės	Neribojama

▼B

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
		Skumbrės	Neribojama
		Silkės	Neribojama
		Paprastieji merlangai	Neribojama
	Nyderlandai	Menkės	Neribojama
		Jūrinės plekšnės	Neribojama
		Jūrų liežuviai	Neribojama
Skagerakas (nuo Hanstholmo iki Skageno) (nuo 4 iki 12 jūrmylių)	Belgija	Jūrinės plekšnės	Neribojama tik nuo birželio 1 d. iki liepos 31 d.
	Vokietija	Plekšniažuvės	Neribojama
		Šprotai	Neribojama
		Menkės	Neribojama
		Ledjūrio menkės	Neribojama
		Juodadėmės menkės	Neribojama
		Skumbrės	Neribojama
		Silkės	Neribojama
		Paprastieji merlangai	Neribojama
	Nyderlandai	Menkės	Neribojama
		Jūrinės plekšnės	Neribojama
		Jūrų liežuviai	Neribojama
Kategato sąsiauris (nuo 3 iki 12 mylių)	Vokietija	Menkės	Neribojama
		Plekšniažuvės	Neribojama
		Norveginiai omarai	Neribojama
		Silkės	Neribojama
Į šiaurę nuo Zelandijos iki lygiagretės, einančios per Forsneso švyturį	Vokietija	Šprotai	Neribojama

▼B

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Baltijos jūros (įskaitant Beltų ir Zundo sąsiaurius, Bornholmo salą) (nuo 3 iki 12 jūrmylių)	Vokietija	Plekšniažuvės	Neribojama
		Menkės	Neribojama
		Silkės	Neribojama
		Šprotai	Neribojama
		Unguriai	Neribojama
		Lašišos	Neribojama
		Paprastieji merlangai	Neribojama
		Skumbrės	Neribojama
Skagerakas (nuo 4 iki 12 mylių)	Švedija	Visos rūšys	Neribojama
Kategato sąsiauris (nuo 3 iki 12 mylių ([1]))	Švedija	Visos rūšys	Neribojama
Baltijos jūros (nuo 3 iki 12 mylių)	Švedija	Visos rūšys	Neribojama

([1]) Matuojama nuo kranto linijos.

5. **Vokietijos pakrantės vandenys**

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Šiaurės jūros pakrantė (nuo 3 iki 12 jūrmylių) Visa pakrantė	Danija	Priedugnio žuvys	Neribojama
		Šprotai	Neribojama
		Tobiniai	Neribojama
	Nyderlandai	Priedugnio žuvys	Neribojama
		Krevetės	Neribojama
Danijos ir Vokietijos siena iki Amrumo šiaurinio galo ties 54°43′ šiaurės platumos	Danija	Krevetės	Neribojama
Zona aplink Helgolandą	Jungtinė Karalystė	Menkės	Neribojama
		Jūrinės plekšnės	Neribojama
Baltijos pakrantė (nuo 3 iki 12 mylių)	Danija	Menkės	Neribojama
		Jūrinės plekšnės	Neribojama
		Silkės	Neribojama
		Šprotai	Neribojama
		Unguriai	Neribojama
		Paprastieji merlangai	Neribojama
		Skumbrės	Neribojama

▼B

6. **Prancūzijos ir jos užjūrio departamentų pakrančių vandenys**

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Šiaurės rytų Atlanto pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)			
Belgijos ir Prancūzijos siena į rytus nuo Manšo departamento (Vire-Grandcamp les Bains žiotys 49° 23' 30' šiaurės platumos, į šiaurės rytus nuo 1° 2' vakarų ilgumos)	Belgija	Priedugnio žuvys	Neribojama
		Šukuotės	Neribojama
	Nyderlandai	Visos rūšys	Neribojama
Nuo Diunkerko (2° 20' rytų ilgumos) iki Cap d'Antifer (0° 10' rytų ilgumos)	Vokietija	Silkės	Neribojama tik nuo spalio 1 d. iki gruodžio 31d.
Belgijos ir Prancūzijos siena į vakarus nuo Cap d'Alprech (50° 42' 30' šiaurės platumos — 1° 33' 30' rytų ilgumos)	Jungtinė Karalystė	Silkės	Neribojama
Atlanto pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)			
Ispanijos ir Prancūzijos siena iki 46° 08′ šiaurės platumos	Ispanija	Ančiuviai	Specializuota žvejyba, neribojama tik nuo kovo 1 d. iki birželio 30 d.
			Žvejyba gyvam jaukui tik nuo liepos 1 d. iki spalio 31 d.
		Sardinės	Neribojama tik nuo sausio 1 d. iki vasario 28 d. ir nuo liepos 1 d. iki gruodžio 31 d.
			Be to, su pirmiau išvardytomis rūšimis susijusi veikla turi būti vykdoma atsižvelgiant į 1984 m. vykdytą veiklą ir laikantis jos ribų.
Vidužemio jūros pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)			
Ispanijos siena Cap Leucate	Ispanija	Visos rūšys	Neribojama

▼B

7. **Ispanijos pakrantės vandenys**

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Atlanto pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)			
Prancūzijos ir Ispanijos siena iki Cap Mayor švyturio (3° 47' vakarų ilgumos)	Prancūzija	Pelaginės žuvys	Neribojama atsižvelgiant į 1984 m. vykdytą veiklą ir laikantis jos ribų
Vidužemio jūros pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)			
Prancūzijos siena / Kreuso kyšulys	Prancūzija	Visos rūšys	Neribojama

8. **Kroatijos pakrantės vandenys** ([1])

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
12 mylių tik jūros rajone, į kurį Kroatija turi suverenias teises, esančiame į šiaurę nuo 45 laipsnių ir 10 minučių šiaurės platumos lygiagretės palei Vakarų Istrijos pakrantę nuo išorinės Kroatijos teritorinių vandenų ribos, kur ši lygiagretė kerta sausumos ribą Vakarų Istrijos pakrantėje (Grgatovo kyšulys, Funtana)	Slovėnija	Priedugnio ir smulkios pelaginės rūšys, įskaitant sardines ir ančiuvius	100 tonų ne daugiau kaip 25 žvejybos laivams, įskaitant 5 žvejybos laivus su dugniniais tralais

([1]) Pirmiau nurodytas režimas taikomas nuo tada, kai bus visiškai įgyvendintas arbitražo sprendimas pagal 2009 m. lapkričio 4 d. Stokholme pasirašytą Slovėnijos Respublikos Vyriausybės ir Kroatijos Respublikos Vyriausybės arbitražo susitarimą.

9. **Nyderlandų pakrantės vandenys**

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Visa pakrantė (nuo 3 iki 12 jūrmylių)	Belgija	Visos rūšys	Neribojama
	Danija	Priedugnio žuvys	Neribojama
		Šprotai	Neribojama
		Tobiniai	Neribojama
		Paprastosios stauridės	Neribojama
	Vokietija	Menkės	Neribojama
		Krevetės	Neribojama

▼B

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Visa pakrantė (nuo 6 iki 12 jūrmylių)	Prancūzija	Visos rūšys	Neribojama
Tekselio pietinis taškas, į vakarus nuo Olandijos ir Vokietijos sienos	Jungtinė Karalystė	Priedugnio žuvys	Neribojama

10. **Slovėnijos pakrantės vandenys** ([1])

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
12 mylių tik jūros rajone, į kurį Slovėnija turi suverenias teises, esančiame į šiaurę nuo 45 laipsnių ir 10 minučių šiaurės platumos lygiagretės palei Vakarų Istrijos pakrantę nuo išorinės Kroatijos teritorinių vandenų ribos, kur ši lygiagretė kerta sausumos ribą Vakarų Istrijos pakrantėje (Grgatovo kyšulys, Funtana)	Kroatija	Priedugnio ir smulkios pelaginės rūšys, įskaitant sardines ir ančiuvius	100 tonų ne daugiau kaip 25 žvejybos laivams, įskaitant 5 žvejybos laivus su dugniniais tralais

([1]) Pirmiau nurodytas režimas taikomas nuo tada, kai bus visiškai įgyvendintas arbitražo sprendimas pagal 2009 m. lapkričio 4 d. Stokholme pasirašytą Slovėnijos Respublikos Vyriausybės ir Kroatijos Respublikos Vyriausybės arbitražo susitarimą.

11. **Suomijos pakrantės vandenys**

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Baltijos jūra (nuo 4 iki 12 jūrmylių) ([1])	Švedija	Visos rūšys	Neribojama

([1]) Nuo 3 iki 12 mylių aplink Bogskär salas.

12. **Švedijos pakrantės vandenys**

Geografinis rajonas	Valstybė narė	Rūšys	Svarba arba ypatingos savybės
Skagerakas (nuo 4 iki 12 jūrmylių)	Danija	Visos rūšys	Neribojama
Kategatas (nuo 3 iki 12 mylių) ([1])	Danija	Visos rūšys	Neribojama
Baltijos jūra (nuo 4 iki 12 mylių)	Danija	Visos rūšys	Neribojama
	Suomija	Visos rūšys	Neribojama

([1]) Matuojama nuo kranto linijos.

▼B

II PRIEDAS

VIRŠUTINĖS ŽVEJYBOS PAJĖGUMŲ RIBOS

Viršutinės pajėgumų ribos

Valstybė narė	Bruto tonos	kW
Belgija	18 962	51 586
Bulgarija	7 250	62 708
Danija	88 762	313 333
Vokietija	71 117	167 078
Estija	21 677	52 566
Airija	77 568	210 083
Graikija	84 123	469 061
Ispanija (įskaitant atokiausius regionus)	423 550	964 826
Prancūzija (įskaitant atokiausius regionus)	214 282	1 166 328
Kroatija	53 452	426 064
Italija	173 506	1 070 028
Kipras	11 021	47 803
Latvija	46 418	58 496
Lietuva	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Nyderlandai	166 859	350 736
Lenkija	38 270	90 650
Portugalija (įskaitant atokiausius regionus)	114 549	386 539
Rumunija	1 908	6 356
Slovėnija	675	8 867
Suomija	18 066	181 717
Švedija	43 386	210 829
Jungtinė Karalystė	231 106	909 141

▼B

Viršutinės pajėgumų ribos

Atokiausi Sąjungos regionai	Bruto tonos	kW
Ispanija		
Kanarų salos: ilgis ([1]) < 12 m, Sąjungos vandenys	2 617	20 863
Kanarų salos: ilgis > 12 m, Sąjungos vandenys	3 059	10 364
Kanarų salos: ilgis > 12 m, tarptautiniai ir trečiųjų šalių vandenys	28 823	45 593
Prancūzija		
Reunjono sala: priedugnio ir pelaginės rūšys, ilgis < 12 m	1 050	19 320
Reunjono sala: pelaginės rūšys, ilgis > 12 m	10 002	31 465
Prancūzijos Gviana: priedugnio ir pelaginės rūšys, ilgis < 12 m	903	11 644
Prancūzijos Gviana: krevetes žvejojantys laivai	7 560	19 726
Prancūzijos Gviana: pelaginės rūšys, atviros jūros laivai	3 500	5 000
Martinika: priedugnio ir pelaginės rūšys, ilgis < 12 m	5 409	142 116
Martinika: pelaginės rūšys, ilgis > 12 m	1 046	3 294
Gvadelupa: priedugnio ir pelaginės rūšys, ilgis < 12 m	6 188	162 590
Gvadelupa: pelaginės rūšys, ilgis > 12 m	500	1 750

▼M1

Majotas. Gaubiamaisiais tinklais žvejojantys laivai	13 916 (*)	24 000 (*)
Majotas. Mechaninėmis ūdomis žvejojantys laivai, mažesni nei 23 m	2 500 (*)	8 500 (*)
Majotas. Priedugnio ir pelaginės rūšys. Mažesni nei 10 m laivai	p.m. (**)	p.m. (**)

▼B

Portugalija

Madeira: priedugnio rūšys, ilgis < 12 m	604	3 969
Madeira: priedugnio ir pelaginės rūšys, ilgis < 12 m	4 114	12 734

▼B

Atokiausi Sąjungos regionai	Bruto tonos	kW
Madeira: pelaginės rūšys, velkamasis tinklas, ilgis > 12 m	181	777
Azorų salos: priedugnio rūšys, ilgis < 12 m	2 617	29 870
Azorų salos: priedugnio ir pelaginės rūšys, ilgis > 12 m	12 979	25 721

([1]) Ilgis – bendras laivo ilgis.

►M1 (*) Vadovaujantis 2011 m. sausio 7 d. Indijos vandenyno tunų komisijai pateiktu plėtros planu.

(**) Viršutinės ribos nurodomos šioje lentelėje, kai jos bus parengtos ir ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. ◄

▼B

III PRIEDAS

PATARIAMOSIOS TARYBOS

1. **Patariamųjų tarybų pavadinimas ir kompetencijos zona**

Pavadinimas	Kompetencijos zonos
Baltijos jūros	ICES IIIb, IIIc ir IIId zonos
Juodosios jūros	Bendrosios Vidužemio jūros žvejybos komisijos reguliuojamas geografinis parajonis, apibrėžtas rezoliucijoje GFCM/33/2009/2
Vidužemio jūros	Vidužemio jūros vandenys į rytus nuo linijos 5°36′ vakarų ilgumos
Šiaurės jūros	ICES IV ir IIIa zonos
Šiaurės Vakarų vandenų	ICES V zona (išskyrus Va zoną ir Vb zonos tik Sąjungos vandenis), VI ir VII zonos
Pietvakarių vandenų	ICES VIII, IX ir X zonos (vandenys aplink Azorų salas) ir CECAF 34.1.1, 34.1.2 ir 34.2.0 zonos (vandenys aplink Madeirą ir Kanarų salas)
Atokiausių regionų	Sąjungos vandenys aplink atokiausius regionus, kaip nurodyta Sutarties 349 straipsnio pirmoje pastraipoje, suskirstyti į tris jūros baseinus: Vakarų Atlanto, Rytų Atlanto ir Indijos vandenyno
Pelaginių rūšių (šiauriniai žydrieji merlangai, skumbrės, paprastosios stauridės, silkės, smulkiadyglės saulažuvės) išteklių	Visi geografiniai rajonai, išskyrus Baltijos jūrą ir Vidužemio jūrą
Atviros jūros / tolimojo plaukiojimo laivyno	Visi ne Sąjungos vandenys
Akvakultūros	Akvakultūra, kaip apibrėžta 4 straipsnyje
Rinkų	Visos rinkos zonos

2. **Patariamųjų tarybų veikimas ir finansavimas**

a) Generalinėje asamblėjoje ir vykdomajame komitete 60 % vietų skiriama žvejų atstovams, Akvakultūros patariamajai tarybai, akvakultūros veiklos vykdytojams ir perdirbimo bei prekybos sektorių atstovams, 40 % – kitų interesų grupių, susijusių su bendra žuvininkystės politika, pavyzdžiui, aplinkosaugos organizacijų ir vartotojų grupių, atstovams.

b) Išskyrus Akvakultūros patariamąją tarybą ir Rinkų patariamąją tarybą, bent vienas kiekvienos atitinkamos valstybės narės žvejybos subsektoriaus atstovas turi būti vykdomojo komiteto narys.

c) Jeigu įmanoma, vykdomojo komiteto nariai rekomendacijas priima bendru sutarimu. Jeigu bendras sutarimas negali būti pasiektas, narių pareikštos skirtingos nuomonės įrašomos į rekomendacijas, kurios priimamos dalyvavusių ir balsavusių narių dauguma.

▼B

d) Kiekviena patariamoji taryba bendru sutarimu skiria pirmininką. Pirmininkas veikia nešališkai.

e) Kiekviena patariamoji taryba patvirtina priemones, būtinas skaidrumui ir pagarbai visoms pareikštoms nuomonėms užtikrinti.

f) Generalinei asamblėjai, Komisijai, atitinkamoms valstybėms narėms ir paprašius – bet kuriam visuomenės nariui nedelsiant suteikiama galimybė susipažinti su vykdomojo komiteto priimtomis rekomendacijomis.

g) Generalinės asamblėjos posėdžiai yra vieši. Vykdomojo komiteto posėdžiai yra vieši, nebent išimtiniais atvejais vykdomojo komiteto nariai balsų dauguma nuspręstų kitaip.

h) Narius atitinkamoms valstybėms narėms gali siūlyti žuvininkystės sektoriui bei kitoms interesų grupėms atstovaujančios Europos ir nacionalinės organizacijos. Tos valstybės narės susitaria dėl generalinės asamblėjos narių.

i) Nacionalinių bei regioninių administracijų, turinčių žuvininkystės interesų atitinkamame rajone, atstovai ir valstybių narių mokslo bei žuvininkystės srities mokslinių tyrimų institutų ir tarptautinių mokslo institucijų tyrėjai, teikiantys rekomendacijas Komisijai, gali dalyvauti patariamųjų tarybų posėdžiuose kaip aktyvūs stebėtojai. Taip pat gali būti kviečiami ir bet kurie kiti kvalifikuoti mokslininkai.

j) Europos Parlamento ir Komisijos atstovai gali dalyvauti patariamųjų tarybų posėdžiuose kaip aktyvūs stebėtojai.

k) Trečiųjų šalių žuvininkystės sektoriaus ir kitų interesų grupių atstovai, įskaitant RŽVO, turinčių žvejybos interesą, susijusį su rajonu ar žvejyba, kurie yra patariamosios tarybos žinioje, atstovus, gali būti kviečiami dalyvauti kaip aktyvūs stebėtojai, kai svarstomi su jais susiję klausimai.

l) Patariamosios tarybos, kaip bendro Europos intereso siekiančios organizacijos, gali prašyti Sąjungos finansinės paramos.

m) Komisija su kiekviena patariamąja taryba pasirašo susitarimą dėl dotacijos, kad prisidėtų prie jos veiklos išlaidų, įskaitant vertimo raštu ir žodžiu išlaidas.

n) Komisija gali atlikti visus, jos manymu, būtinus patikrinimus, kad užtikrintų patariamosioms taryboms paskirtų užduočių vykdymą.

o) Kiekviena patariamoji taryba kasmet pateikia Komisijai ir atitinkamoms valstybėms narėms savo biudžetą ir savo veiklos ataskaitą.

p) Komisija arba Audito Rūmai gali bet kuriuo metu surengti auditą, kurį atliktų jų pasirinkta išorės įstaiga arba pačios Komisijos ar Audito Rūmų padaliniai.

q) Kiekviena patariamoji taryba laikotarpiui, kurį ji naudojasi Sąjungos lėšomis, paskiria atestuotą auditorių.